

Svea Hovrätt

Avdelning 1

2014-04-22

Jonas Falk

Kronobergshäktet

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0106

INKOM: 2014-04-22
MÅLNR: B 2856-13
AKTBIL: 1228

Lämnar härmed in ett skriftligt frifotsyrkande som också kan ses som slutord/plädering från min sida. Efter ca 1200 dygn i isoleringscell känner jag mig inte förmögen att ta det muntligt och utgår från att det därför går bra att lämna in det skriftligt.

Förhoppningsvis sparkar jag i denna skrift in öppna dörrar dels för att hovrätten redan uppmärksammat det som berörs i skriften samt att försvaret lyckas få med det mesta i sin slutplädering. Men när det gäller det sistnämna, försvaret, så vill jag påpeka att åklagarna har haft en fem dagar lång slutplädering där i vart fall fyra dagar handlade om mig. Åklagarna har såväl åklagarmyndighetens resurser som polisens utredningsresurser. Det har inte direkt varit frågan om equality of arms under rättegången, och inför slutpläderingen är det likaså en bristande jämvikt avseende resurser. Försvaret ville anpassa sin slutplädering efter hur åklagarna lade upp den och ville undvika att man upprepade saker som lagts fram sakframställningsvis. Konsekvensen blev att vi sent påbörjade planeringen av slutpläderingen. Tobias Enochson råkade bli sjuk vecka 15 de dagar vi inte satt i rätten och hade sedan långt tidigare planerat en veckas utlandssemester över påsken. Vi har haft möjlighet att träffas en dag efter att åklagarna påbörjade sin slutplädering. Thomas Martinsson och jag har träffats 3 dagar.

Påpekars skall att åklagarnas fortsatta bristande objektivitet under slutpläderingen, genom att vidhålla eller ändra men inte backa på motbevisade omständigheter, skapat en situation vi inte hade förväntat oss. Vi trodde kanske något naivt att vi skulle slippa tvista om motbevisade omständigheter men de vidhölls eller ändrades till nya lika felaktiga påståenden. Jag vill med skriften säkerställa att jag trots omständigheterna får fram så mycket som möjligt till rätten och jag utgår från att rätten förstår att det finns en oro från sida att allt inte kommer fram under rådande omständigheter.

När jag i skriften refererar till doktrinen görs detta naturligtvis inte för att jag tror hovrätten är betjänt av det utan det görs för att ställa doktrin mot åklagarnas och tingsrättens agerande.

Jag kommer inte gå in på ÅP2 då tingsrätten inte dömt där och skriften är primärt ett frifotsyrkande med inriktning på att sannolika skäl inte längre föreligger.

1 National target/målsättning

Slutpläderingen i hovrätten inleddes med att påpeka att regeringen krävt av polis och åklagare att de skall lagföra så många som möjligt för grov organiserad brottslighet och att man skall beslagta egendom från personer som misstänks för detta. Då en domstols uppgift är att pröva bevisning, och aldrig får inta en brottsbekämpande ställning,¹ var det lite märkligt att inleda en slutplädering på detta vis. Ville man förklara varför man slagits för att få målet till Sverige eller ville man försöka värva hovrätten till den numera kända målsättningen?

Karin Bergstrand skrev hånfullt till spanska utredningsdomaren efter hon mött oss häktade för första gången att Harriette säger sig vara "SO innocent" och att "polisen bara jagar hennes systerson".

Enligt mig har polisen de facto bedrivit en hetsjakt som sedan 2008 varit ledd av Karin Bergstrand. Karin Bergstrand själv har agerat högst personligt och maniskt vilket tydligt syns i rättshjälps ansökningar och i mailen med Spanien. Frågan är inte *ifall* det bedrivits en hetsjakt utan vad det har fått för konsekvenser på förundersökningen.

1.1 Bakgrund till Nova markering

Först vill jag påpeka att jag aldrig förnekat att jag är tidigare straffad eller att jag har en del kriminella bekanta. Ifall jag hade bott i Sverige hade det inte varit särskilt märkligt om det fanns ett polisiärt intresse.

Mellan 1992 och 1995 var jag involverad i en del rån. I och med att det blev två domar som adderades fick jag för min ålder ett ovanligt långt fängelsestraff, sammanlagt 13 år. I domen från Svea hovrätt står det att om rättegången hade behandlas vid ett och samma tillfälle hade det blivit ett betydligt kortare straff.

Inget av rånerna var särskilt anmärkningsvärt utan det som föranledde att jag blev "kändis brottsling", och sedermera som en konsekvens av det Nova markerad, var rymningar. En av rymningarna var från anstalt men inte från säkerhetsanstalt. Det är också rymningarna som träget framhävs från åklagarnas sida, trots att de ägde rum för 13, 19 resp. 22 år sedan.

När man är Nova markerad skall man "störas" genom fordonskontroller, husrannsakingar och punktmarkering. Man *skall* alltså trakasseras. Man skall också försöka få de Nova markerade dömda till fängelsestraff så snart som möjligt. Man kan tycka det är rätt eller fel men det är ett faktum. Detta sammantaget med vad som hände då Göran Wall 2004 undanhöll uppenbart friande bevisning, och att man sedan 2005 häktade mig för ett brott som inte ens ägt rum, ledde till att jag valde att *emigrera* från Sverige. Detta skedde hösten 2005. Jag har inte åkt iväg på en längre resa för att sedan återvända till Sverige utan har lämnat landet för gott. Däri ligger en stor skillnad. Jag kommer alltså aldrig mer i mitt liv bo i Sverige och ser inte Sverige som mitt hemland. Jag har bara behållit en handfull vänner i Sverige och träffar dem ett fåtal gånger per år. 2007 skrev jag ut mig och betalade i samband med det alla skulder till kronofogden. Svensk polis och åklagare verkar dock inte ha velat

¹ JK Felaktigt dömda s. 36.

inse detta utan agerar såsom jag vore en svensk som är ute och reser jorden runt och håller mig undan från svensk polis. Man skriver t.ex. att jag inte brukar vara "hemma" i Sverige. Trots att jag bor i Colombia beskriver åklagarna det också som jag håller mig undan i Sydamerika.

1.2 Playa

Officiellt startades playa hösten 2008 men det innebär bara att telefonavlyssning i en namngiven förundersökning startas då. Spaning mot personer har pågått under en längre tid och kanske också telefonavlyssning via andra förundersökningar. Personer som avlyssnats är Mikael Rönqvist, Anders Eriksson, Mathias Lundqvist, Diego Beloso, Eugenio Rolandi, Jonas Lindblom, Magnus Gredelöv, Rickard Andersson m.fl. Under våren 2009 blev sedan jag, Harriette Broman, Mathias Johansson, Mauritz Andersson m.fl. avlyssnade.

Lotta Anderssons första uppgift blev att samla ihop material för att få igång en förundersökning med tvångsmedel. Vad hovrätten inte känner till är att man använt sig av tre olika informatörer, eftersom man inte hade något brott att utreda. I februari 2008 var man i Sitges och pratade med Spansk polis i samband med gripandet mot två efterlysta personer. Därefter har man under hela 2008 spaning mot samtliga som figurerar i Playa, såväl i Sverige och Spanien. Detta kan man ha i åtanke då det påstås att Mauritz tagit en enorm mängd kokain till Sverige eller Europa. I september 2008 hade man ett möte i Madrid och ville få Spanien att starta en förundersökning. Man lanserade där påståenden om grova rån och grova narkotikabrott. Efter detta möte som resulterade i att Spansk polis startade en utredning var det naturligtvis viktigt att man också fick fram något konkret. Strax efter mötet finns det då en rapport om att en informatör pekar ut tre namngivna för ett specifikt brott. Ifall brottspåståendet haft substans hade personerna blivit gripna förstår man när man ser brottspåståendet. De är idag inte ens delgivna brott.

Den 3 december 2008 inleds förundersökningen med hjälp av dessa informatörsuppgifter och *dagen efter* förundersökningens start kommer samma informatör och lämnar information att namngivna personer (inte jag) skall få in ett narkotikaparti inom en eller två veckor. Samtliga personer är under spaning och avlyssning men ingen har gripits för detta brott vilket kan tas för intäkt för att inte heller detta brottspåstående hade substans. Det kan inte uteslutas att informatören via sin hanterare lämnat medvetet falska tips för att hjälpa polis och åklagare att få tvångsmedel, vilket ansöktes om på just dessa uppgifter. De ligger lite väl bra i tiden annars och varför var allt fel? Dessa informatörsrapporter ligger sedan som underlag för tvångsmedel till Stockholms tingsrätt under flera år och även i Spanien. Det är delar av den spanska versionen som försvaret presenterade. Dokumentet finns i den spanska förundersökningen och i vart fall två av informatörerna kommer inom kort bli avslöjade. Detta kommer leda till att de hamnar i samma situation som Peter Rätz i Olle Liljegren fallet. Det är inte osannolikt att man framöver kommer få se dessa personer på tv där de stämmer staten eftersom de blivit röjda genom att informationen getts till Spanien. Vad de då har att berätta kan bli intressant.

I slutpläderingen sa Mårten Hallsten att man via mig fick syn på Mauritz och då man upptäckte att Mauritz hade fått en god ekonomi ungefär samtidigt som mig väcktes intresset. Önskad effekt av detta uttalande är uppenbart; man passade på att ge stöd för hypotesen. Detta är som mycket annat en ren lögn. Det var inte på grund av mig man började titta på Mauritz utan pga. annan person. Fram

till tidigast senhösten 2009 hade man ingen information om Mauritz ekonomi så sådan jämförelse ledde inte till intresse för Mauritz. Men det lät bra. Åklagarna påstår att den enda personen som Mauritz känner som kan vara medbrottsling och svensktalande är jag. Det är alltså bara jag som kan vara alla alias. Detta är såklart inte sant för Mauritz känner flera andra som jag känner, vissa förekommer i playa och andra inte, och han känner naturligtvis mängder av folk som jag inte känner. Mauritz har också hösten 2008 mailkontakt med en annan person i Playa som heter Jonas.² Denna omständighet vill åklagarna mörka eftersom det i mail 2007 nämns att han vill låna pengar av en Jonas. Det får såklart därför bara finnas en Jonas. Jag känner ytterligare en Jonas som är bekant med Mauritz. Hur många Jonas Mauritz känner som jag inte känner vet jag inte men kan dra slutsatsen att man har kapacitet att undanhålla sådana uppgifter om man har dem. I Mauritz telefonbok finns en Jonas och en Jonte. Jag hade avlyssning på mitt Holländska nummer och det är inte det som finns i hans telefonbok. Det svenska numret till en Jonte är inte heller mitt. Mauritz känner också flera svensktalande i Västindien och Florida däribland en Johan och en Jonathan.³ Vidare kan påpekas att Mauritz telefon inte avlyssnats förrän våren 2009. Mauritz USA mobil och Bahamas mobil har man inte sökt ut samtalslister från. Hans båda nummer finns bl.a. i hans telefonbok så de är inte okända för polisen. Vidare kan Mauritz ha haft kontantkortstelefoner.

När man tittat på alla dessa människor i Playa så har man sett att jag verkar ha bäst ekonomi. Jag är också den som har det värsta straffregistret, förutom Rönqvist. Att jag då blivit den intressantaste personen och mest lockande måltavlan är inte svårt att förstå. Regeringen har ju krävt beslag av pengar så vem är då bäst att satsa på? Jag beskrivs som huvudman i en organisation bestående av dessa personer. Men hur ser verkligheten ut?

Jag har på hösten 2008 sagt upp bekantskapen med Mathias Lundqvist och Robert Karlkvist. Diego Beloso är ingen vän till mig och i rapporten framgår det tydligt att han är Rönqvist vän, precis som jag berättat i förhör. Anders Eriksson har jag träffat tre gånger i hela mitt liv då han bor i Barcelona och umgåtts med Rönqvist. Rikard Andersson som beskrivs som en nära vän till mig har jag träffat 2-3 gånger i mitt liv. Allt kan *bevisas* genom avlyssning och spaning, om vi hade fått tillgång till den. När man studerar underrättelserapporten ser man att jag egentligen inte pekas ut som rånare utan det är Rönqvist man pekar ut men jag har varit på Ibiza med rånare. Rönqvist och jag umgås inte särskilt mycket heller och vi har aldrig begått brott tillsammans. Informatören påstår att jag lånar ut pengar till brott via Rönqvist. Som framgår i utredningen har ett lån gått till restaurangägaren Kerim, som inte är rånare eller narkotikabrottsling, och en annan klient är en frisör. Dessa är de affärer jag och Rönqvist haft ihop. Jag har ingen brottsorganisation och de som nämns i Playa är inte brottskumpaner till mig. Jag tror hovrätten förstår att jag inte hade åberopat alla dessa rapporter där jag påstås vara medlem och ledare av en organisation ifall rapporterna hade substans.

² Finns i förundersökningen men åklagarna har inte åberopat det.

³ Nämns i mail i samband med en container som skall sändas från Florida. Vidare förstår man att personerna normalt använder Mauritz Amerikanska eller Bahamiska telefonnummer.

1.3 "Fantastiskt ärende"

Samtliga poliser och åklagare har i olika sammanhang beskrivit ärendet som fantastiskt. Det är uppenbart att det som är så fantastiskt är ingredienserna dyra hus, bilar, båtar, exotiska resor, Colombia och kanske en "national target". Detta har förlätt dem att tro de bekämpar en "knarkbaron".

Känslan att få kunna beslagta stora förmögenhetsmassor är naturligtvis också otroligt exalterande. Detta framgår tydligt i mailtrafik och olika rättshjälpsbegäran. Karin Bergstrand är i det närmaste manisk i den frågan och erbjuder t.ex. Colombia att sälja Bona Fide och behålla pengarna. Detta skriver hon till ett land som har stora problem med korruption inom rättsväsendet och där det finns otaliga skandaler i samband med att beslag försvinner ner i fickorna på polis och militärbefäl, som också bevisligen är involverade i narkotikahandel, mord och kidnappningar. Man skriver också och beklagar sig och berättar hur dåligt man mår när bilar försålts som man hade velat beslagta och man är oerhört orolig för att Harriette ska sälja sina andelar i klubben och att pengarna därmed skall försvinna. Vid denna tidpunkt finns ingen utredning om ekonomin och man har inte förhört någon men frågan om pengars ursprung har ju aldrig behövts utredas. Man har ju beslutat sig sedan långt tidigare i den frågan. Spanska utredningsdomaren uttrycker i ämnesraden i ett mail glädjerop (jihaaaaaaaaa) då Karin Bergstrand stolt berättar att man fryst 480 000 euro i Mineralinvest aktier. Inga frågor ställs om det finns bevis för att det rör sig om illegala pengar eller om ägarförhållandet är utrett. Men spanska kollegan skriver "Jonas dirty money", så hans uppfattning är klar. Det är ett anmärkningsvärt beteende och om det på oriktiga grunder förverkas medel är det ett oerhört allvarlig övergrepp på för rättstatens grundläggande principer.

Utöver detta kan man också se att man utfört väldigt många utlandsresor och man ser alltid till att få resa så många som möjligt. I mailtrafiken framgår att man ägnat mycket tid åt att gå på restauranger, museum och bada i havet etc. Man har också använt ärendet för att få en sambandspolis i Colombia och man har fått samarbeta med olika länders poliser etc. Det är inte svårt att förstå att man tyckt ärendet varit fantastiskt. Men i denna frenesi har man tappat besinningen. Och i senare mail, när försvaret började finna JIT protokoll och gömda data, beskriver man ärendet som "the case from hell".

1.4 "Osund fixering" som påverkat utredningens kvalitet

Karin Bergstrand har i mail skrivit att hon vill åka förbi "mitt" hus i Sitges och "min" nattklubb i Barcelona innan jag var gripen. Efter gripandet hade man rundvisning i Harriettes hus i Sitges. Åklagare, poliser och Martin Selander gick runt i huset som visades upp av utredningsdomaren som ett byte. Jag vet att huset inte är finansierat med illegala pengar och denna omständighet är därför extra pervers. Martin Selander skriver efter besöket i mail att han ägnade hemkomstkvällen med att hyra filmen gudfadern och uppgav att han blev inspirerad genom besöket i huset.

I UD's material fann jag mail där Karin Bergstrand skrev att hon ville åka till Cartagena för att se "miljön Jonas vistats i." Karin Bergstrand åkte också till flottan i Cartagena för att titta på Bona Fide. Inget av ovan har varit nödvändigt för utredningen men påvisar tydligt en osund fixering, enligt mig.

När Karin Bergstrand träffar mig på första häkttingsförhandlingen skriver hon till Spanska utredningsdomaren "It was a big day for me to meet him after all this work". (Sedan är det maskat flera rader med hänvisning till 18:1, 15:1).

1.5 sammanfattning

Jag bor inte i Sverige och kommer aldrig mer bo här. Jag vistas bara här enstaka dagar för att träffa min familj. Att svenska åklagare blivit fixerade av mig som person och av att sätta dit mig för brott samt att beslagta egendom som man tror tillhör mig känns något surrealistiskt. För mig är det polis och åklagare från främmande land. Min subjektiva uppfattning har naturligtvis inte betydelse för hovrätten. Jag tror däremot det är viktigt att sätta sig in i helheten då det är där man finner förklaringen till varför man agerat på sätt som jag antar en svensk domstol haft skäl att förvåna sig över. När man ser vad som hänt är det inte alls svårt att förstå varför det aldrig ens funnits chans för en objektiv förundersökning. Möjligtvis hade detta kunnat ha reparerats om man hade bytt ut Karin Bergstrand efter gripandet och att ny förundersökningsledare tagit över för att få bort subjektiviteten och desperationen att vinna målet. Istället för att byta ut förundersökningsledaren bytte man ut i stort sett samtliga poliser.

2 Utredningen

När polismannen Lotta Andersson vittnade i hovrätten sa hon att det väl inte spelar så stor roll hur förundersökningen sköts eftersom de lyckades ju ändå. Detta uttalande lanserades med ett leende. Tingsrättens dom har otvivelaktigt gett tydliga signaler till polis och åklagare i Sverige och jag tror inte det är en överdrift att påstå att hovrättens dom blir en av de viktigaste i svensk rättshistoria avseende acceptans och kvalitetskrav på förundersökningar. Jag tycker Lotta Anderssons kommentar blir extra intressant i ljuset av följande:

"Man kan - om man vill bibehålla den trots allt illustrativa bilden av en rättskedja – uttrycka detta så, att domstolens primära roll i denna kedja är att kvalitetssäkra åklagarens åtal och den bakomliggande utredningen. Denna kvalitetssäkring är en utpräglad rättssäkerhetsfunktion.

... Denna domstolens kvalitetssäkrande rättssäkerhetsfunktion är avgörande för en korrekt hantering av det enskilda fallet men den är lika viktig för den generella rättsäkerheten i den brottsutredande verksamheten. Indirekt har den därmed också betydelse för effektiviteten i rättskedjan. De bevis- och utredningskrav som domstolarna i enskilda fall ställer får nämligen effekt i utredningsorganisationen och utredningsarbetet. Om polis och åklagare får klart för sig att bristfälliga utredningsåtgärder i något visst hänseende lett till att ett åtal ogillas, leder detta till att man nästa gång i liknande fall kommer att sträva efter att förbättra utredningen på den punkten. Omvänt gäller att om domstolarna – beroende på t.ex. att en viss brottslighet anses allvarlig eller svårutredd – bortser från utredningsbrister och meddelar fällande dom trots dessa, riskerar detta att fortplanta sig ut i den brottsutredande verksamheten på samma sätt.

... Den rättssäkerhetsfunktion som domstolsprövningen fyller handlar med andra ord även om att upprätthålla generellt höga kvalitetskrav i rättskedjan som helhet. Av särskild vikt i det sammanhanget är naturligtvis de högre rättsinstansernas förhållningssätt.”⁴

”Argumentationen att svårutredda brott bör särbehandlas i bevishänseende synes lätt kunna leda till att illa genomförda utredningar förlänas en överslätande bevisprövning, något fallgenomgången i denna rapport kan sägas visa.”⁵

2.1 Objektivitet

”Bristande objektivitet hos åklagaren kan allvarligt underminera den enskildes rättssäkerhet och vara ett första steg mot en materiellt felaktig dom”.⁶

Försvaret har påpekat vid otaliga tillfällen att förundersökningen inte bedrivits objektivt. Det har fått så mycket utrymme, och får det även här, att jag ibland varit rädd att domstolen skall uppfatta det som att detta är försvarets styrka, trots att det egentligen är själva skuldfrågan som är styrkan. Men ibland har objektivitet trots allt varit en för mild beskrivning.

Om bristande objektivitet endast hade bäring på Karin Bergstrands subjektiva uppfattning i skuldfrågan hade det varit en ickefråga för mig som åtalad. Det allvarliga med bristande objektivitet i detta mål är att det kombineras med en vilja att *till varje pris* vinna målet. Man har *medvetet* undanhållit bevisning som har direkt bäring på skuldfrågan. Domstolen får en förundersökning som är skraddarsydd för att vilseleda dem. Jag vågar påstå att playa utredningen är skräckexemplet för vilka konsekvenser det får när åklagare allvarligt brister i objektivitet och är villiga att passera alla gränser.

När man erkänner att man haft en målsättning att ådöma mig ett långt fängelsestraff innan ens brottanmälningar existerat samt att man innan utredningens start också haft målsättningen om förverkande blir det en oxymoron att påstå att det trots allt rör sig om en objektiv utredning.

Karin Bergstrand har i mail till Spanien beskrivit att varje häktningsförhandling varit som ”på liv och död” för henne. I andra mail beskriver hon målet med termerna ”krig” och ”slag”. Även *utan* att en utredare upplever att det är på ”liv och död” att vinna framgång i ett ”krig” när man skall samla in data till en utredning som skall presenteras för en bedömare finns normalt sätt problem att bibehålla objektivitet. Dessa felkällor är värda att påpeka igen:

Första intryck: Tidig information tilläggs ofta för stor vikt, och utgör en hämsko för tolkningen av senare information.

⁴ Felaktigt dömda s.36.

⁵ Felaktigt dömda s.484.

⁶ RättsPM 2012:5 s.7.

Informationens tillgänglighet: Lättillgänglig information får oftast större uppmärksamhet än information som är mer svårtillgänglig.

Bekräftande evidens: Vi har en tendens att betona information som överensstämmer med våra förväntningar, och förbise information som inte överensstämmer med förväntningarna.

Inre konsistens: Information som avviker från ett redan uppmärksammat mönster tillägs ofta för lite vikt.

Ofullständig information: Om vi har bristfällig eller ofullständig information om något, är det lätt att övervärdera den information som vi trots allt har.

Data har ofta olika grad av reliabilitet: Vissa former av data är säkra, andra är osäkra. När vi behandlar komplex information har vi en tendens att betrakta alla data som lika tillförlitliga.

Sammanträffande: När vi observerar att två händelser inträffar samtidigt, har vi en tendens att tolka detta som en korrelation.

2.2 Konsekvenser vid ofullständigt material:

"Man kan inte låta bli att hantera den begränsade information man har som om den vore hela sanningen. Man skapar den bästa tänkbara berättelsen utifrån den information som finns, och om berättelsen hänger ihop tror man på den. Paradoxalt nog är det enklare att skapa en sammanhängande berättelse om man vet lite, när det är färre bitar i pusslet".⁷

I den här utredningen har åklagarna medvetet valt bort information för att *möjliggöra* felbedömningar. Ett tydligt exempel är hur få samtal man kunde ta bort från hösten 2009 för att få tingsrätten att tro att vi talade om atlantsegling med segelbåten Solero. En annan uppenbar konsekvens när man plockar bort viktiga delar är att det blir svårt för rätten att bedöma alternativhypoteser.⁸ Här kan då påpekas att åklagarna medvetet undanhållit mängder av material om alternativa gärningsmän, och gör det än idag.

⁷ Kahneman, Daniel *Tänka, snabbt och långsamt*, s.229

⁸"Varje relevant alternativhypotes verkar reducerande på den huvudhypotes som är inbyggd i åklagarnas gärningsbeskrivning. Om man godtar att alternativhypoteser sammanförs ospecificerade, under den gemensamma beteckningen ovisshet, så innebär detta i viss mån en legitimation för ett *okritiskt förhållningssätt till processmaterialet*. Det finns alltid en risk att materialet blir "skevt" genom att fakta inte blir presenterade eller genom att relevanta hypoteser blir obeaktade. Hjälpmedlet häremot måste vara ökad aktivitet hos den som bär ansvaret: i första hand polisen, åklagarna och försvararna, i sista hand rätten. En effektiv bevisvärdering kräver att rätten ända fram till sista stadiet av målet skall vara benägen att testa sina ståndpunkter genom konfrontation med motfrågor: Vilka motstående hypoteser finns? Hur starka bevis är det som talar för dem?", Bolding, Per Olof, SvJT (1988) sid. 606-609.

När människor gör felbedömningar sker det oftast för att man har för lite kunskap men tror att man kan se hela sanningen i det man ser. "What you see is all there is". Åklagarna har i flera avseenden medvetet valt bort material och skapat en *rimlig* berättelse med intention att det skall feltolkas som en *sannolik* berättelse. Bristande objektivitet på den nivån leder enligt min mening till bevisförvanskning.

2.3 Kvantitet istället för kvalitet

Genom att åklagarna publicerat tio tusentals sidor förundersökning har de försökt ge sken av att det trots allt är ett omfattande och kompetent material. I verkligheten är det naturligtvis ett oerhört magert och missvisande material. Det enda som finns i målet är kommunikation mellan Mauritz och den person som ger koordinater och tid för upphämtande av narkotikan. Om det där så skulle finnas tusen mail så är det fortfarande bara om just detta. Den aktiviteten är naturligtvis en liten del av den brottsstrukturen som måste existera då stora partier förflyttas runt jorden, och där finns ingen information att inhämta om anskaffande eller förvärvande av narkotika, eller överlåtelse, vilket åtalet mot mig avser. Med nästan 20 000 sidor förundersökning, och lika mycket i sidomaterialet, kan man t.ex. fortfarande inte få kunskap om varför det 2009 inte kom ett parti. Varifrån kom leveransen 2010? Vem ägde det? Vart skulle det? Vem skulle ta emot det?

Varför lät man en så obetydlig person som en kurir hämta narkotika och bege sig två dagar därifrån för att där sedan gripa denne då han befinner sig helt ensam? Man ville bara ha ett beslag som kunde användas emot mig och ju mindre information ju större chans att lyckas. Åklagarna har själva förorsakat enorma brister i utredningen och åberopar istället massor av data som skall fylla funktionen av någon form av strukturalbevisning.

Mårten Hallsten framförde åsikter om hur man skulle hantera luckor i bevisningen. Jag här vill konfrontera detta med doktrinen:

"Andra felkällor kan sägas bero på kognitiva mekanismer, där felaktiga slutsatser dras från den föreliggande bevisningen. Ett exempel på detta är en förväxling av bevisningens kvantitet och kvalitet där eventuella kvalitativa brister i ett bevismaterial kan komma att överskylas av bevismaterialet kvantitet. I stället för att bedömare kritiskt granskar varje åberopat bevis låter man sig övertygas av kvantiteten. Risken för detta felsteg kan sägas vara särskilt påtaglig i mål där bevisningen består av en mängd vaga bevis och än mer påtaglig då de vaga bevisen är kumulativt samverkande i en struktur (strukturalbevisning). Kvantiteten och den kumulativa effekten kan dölja svagheter där till exempel vissa rekvisit för det aktuella brottet inte kan anses styrka. Ovanstående kan även härledas till en annan felkälla som kan förkomma vid all typ av bevisning. Åklagaren måste styrka samtliga relevanta rekvisit och om det saknas bevisning avseende något rekvisit föreligger det en lucka i bevisningen. Detta kan även sägas vara fallet då det visserligen finns bevisning men då den är ofullständig. I dessa situationer finns det risk för att luckorna fylls med hypotetiska bevis istället för att bedömare kritiskt kontrollerar att bevisbördan är uppfylld".⁹

⁹ Lainpelto, Katrin, *Stödbevisning i brottmål*, s.135.

2.4 Dömd på förhand genom fördomar?

Jag misstänker att tingsrätten har färgats av den fördom som Mårten Hallsten bad hovrätten adaptera, dvs. att jag på grund av vissa omständigheter måste vara en "knarkbaron". Man kan inte utesluta att man sett på de åberopade förmögenhetsmassorna och kombinerat detta med vistelser i Colombia med konsekvens att man sett det som *uppenbart* att jag ägnar mig åt kokainhandel, och därmed ansett mig vara en given kandidat som Mauritz uppdragsgivare. Tingsrättens motivering på ÅP1 och ÅP3 *bekräftat* detta genom att man skriver att endast kokainhandel kan ge dessa vinster. Om man har den ståndpunkten har man ju redan vid lanseringen av de påstådda tillgångarna konstaterat att jag är en kokainhandlare. De påstådda summorna har varit kända för tingsrätten sedan häkttningsförhandlingarna och tingsrätten har såldes innan rättegången ens startat haft uppfattningen att jag är en kokain handlare av stora mått. Hur har man då med denna uppfattning förhållit sig objektiv under rättegången och vid bevisvärderingen?

Man kan här ifråga om fördomar också ha i åtanke hur tingsrätten bedömde samtal som skulle läggas till grund för att jag är Mauritz huvudman.

"Det ska också noteras att Mauritz Andersson i samtalet säger att han tänkt stanna i 2,3 om inte Jonas säger något annat."¹⁰

"Den 2 november 2009 sa Mauritz Andersson att han lagt sitt liv i Jonas Falks händer. Ett sådant uttalande är svårförenligt med förklaringarna om att deras mellanhavande varit enbart av social natur eller kopplade till Mauritz Anderssons kunskap om och förmåga att segla och köra båtar."¹¹

Våra samtal är *inte* av social natur och jag har aldrig påstått det. Andersson var anlitad/tillfrågad som kapten på Bona Fide. Min relation med Mauritz är i viss mån arbetsgivare kontra anställd. Det är inte en anlitad kapten som beslutar när en resa skall ske och jag hade inte klart för mig om och när jag skulle åka med Bona Fide till ST Barts. Detta berodde på mina andra åtaganden och på de personer som sagt sig vilja följa med på resan (Sergio Trujillo var en av dem kan tilläggas som kuriosas). Samtidigt hade Mauritz andra saker att göra och försökte naturligtvis få klara besked så han kunde planera sin höst och framförallt jul och nyår, vilket framgår i samtal.

Projektet med Azimut 96 styrde jag. Det var jag som skulle ta fram finansiering men Mauritz skulle tjäna pengar på projektet. Samma sak gäller race båtarna. Att tingsrätten vägt in dessa uttalanden i bedömningen om att jag skulle vara Mauritz huvudman för brottslig verksamhet ser jag som ett tecken på fördomar.

2.5 Vinden blåser mot narkotikabrottslighet

Ifall Mårten Hallstens pil; Colombia, pengar, fel vänner, koder, ledde till ett *faktum* att jag var en narkotikahandlare skulle detta faktum kunna användas som strukturalbevisning, begränsat till

¹⁰ Tingsrättens dom s.135.

¹¹ Tingsrättens dom s.137.

kapacitet att utföra narkotikabrott. Men Hallsten åberopade inte pilen av detta skäl utan ville att hovrätten skulle *tolka bevisning* utifrån detta. Han vädjade till en fördomsfylld bevisvärdering.

Jag vill att hovrätten istället för att använda fördomar i bevisvärderingen har åklagarnas fördomar i åtanke när man bedömer varför utredningen blivit så ensidig. Pilen leder till att allt skall tolkas som bevis för narkotikabrott; för det är dit vinden blåser.

Då utredningen inte producerar bevis för min skuld får detta inte ses som ett tecken på ickeskuld utan istället ett tecken på att jag är skyldig eftersom en huvudman skall ju inte synas eller ha kontakt med kurirer (vilket då talar emot deras påstående eftersom de ju hävdar att jag är huvudman för Mauritz brott samtidigt som jag helt uppenbart pratar med Mauritz i hans privata telefon, registrerar han på Bona Fide och träffar honom i hans båt/hem).

Det som Mårten Hallsten framförde som skäl för att döma är exakt det vilken förnuftig människa som helst skulle beskriva som en *riskfaktor för felaktig domslut*. När vinden blåste åt seriemördare och stark vilja fanns för uppkarande i fallet Thomas Quick sänktes beviskravet med känd konsekvens och när vinden slutade blåsa dit förstod ingen hur man kunde ha dömt som man gjort.

*"Om man på detta sätt med ett kvantitativt fokus närmar sig bevisningen, snarare än med ett kvalitativt, finns det risk för genomgående förlorad kvalitet vad gäller hela utredningen. För det första kanske inte huvudbeviset, i likhet med vad som ovan anförts angående Thomas Quick, utreds tillräckligt och för det andra kan den kvantitativa strävan leda till att omständigheter ges en felaktig funktion och till och med att utredningen och bedömningen av bevissituationen kan komma att färgas av fördomar."*¹²

Jag vill här också konfrontera Mårten Hallstens synsätt om beviskrav mot Högsta domstolens:

NJA 1982 s.164

Bevissvårigheter [...] kan [...] inte föranleda att domstolarna avstår från att kräva full bevisning som grundval för fällande dom. Också beträffande narkotikamål- och även beträffande en tilltalad som under alla förhållanden kan förutsättas vara engagerad i illegal handel med narkotika- måste det för en fällande dom krävas att det blivit ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till brott i enlighet med åtalet.

NJA 1982 s.525

Vid prövning av frågan, om [X] gjort sig skyldig till vad som nu lagts honom till last, måste kraven på den föreliggande bevisningen styrka – utan avseende på de speciella bevissvårigheterna som erfarenhetsmässigt ofta föreligger i mål om ansvar för grov narkotikabrottslighet – ställas lika högt som när det gäller ansvar för annan grov brottslighet.

¹² Lainpelto, Katrin *Stödbevisning i brottmål*, s.287.

Åklagarnas och tingsrättens uppfattning att man kan se ett mål som en helhet får som jag förstår det inte heller stöd i doktrinen.¹³

Avslutningsvis om Mårten Hallstens pil kan jag tillsist påpeka att jag har varit placerad på anstalt i 12 år. Det är kanske ett skäl till varför jag i min umgängeskrets har personer som ägnar sig åt olika brott, t.ex. narkotikabrott. Jag är i Colombia för att jag trivs i landet och har haft flera flickvänner därifrån. Thailand är en stor heroinproducent och där har jag också vistats och bott. Innebär de vistelserna att jag är heroin handlare?

3 Åtalspunkt 1

Det som gärningsbeskrivningen primärt skall besvara kan på ÅP1 sammanfattas med:

Tillsammans och i samförstånd... okänd tidpunkt ... okänd plats ... och andra okända personer... stor mängd kokain eller annan narkotika ... andra okända personer... andra okända personer

*"Om inte ens åklagarens gärningsbeskrivning individualiserar vars och ens insats, får en tilltalad person inte reda på vad som läggs honom till last, utan samtliga tilltalade buntas ihop till en grupp som betraktas som brottssubjekt för gärningen. [...] Genom att slå ihop alla tilltalade till en grupp och förklara att dessa personer "gemensamt och i samråd" eller "tillsammans och i samförstånd" begått den åtalade gärningen, undviker man att göra den individuella prövning av vars och ens insatser som är nödvändig och som var och en har rätt att kräva."*¹⁴

3.1 Kommentarer till gärningsbeskrivningen

Vad skall jag kunna motbevisa i gärningsbeskrivningen? Det enda konkreta jag kan se som möjligt att angripa är att Mauritz inte befunnit sig på Karibiska havet med båten Liselott. Har åklagarna bevisat att Mauritz befunnit sig i Karibiska havet med båten Liselott 2006? Liselott seglades enligt Mauritz från Florida till Bermuda och sedan Falmouth. Är uppgiften korrekt utesluter det ett upphämtande av narkotika och borde därför vara det elementära i utredningen för att bevisa att Mauritz själv begått brott som avses i åtalet. Informationen lär finnas i en navigationsutrustning som måste ha funnits på båten. För mig blir det svårt att hitta den och särskilt från en isoleringscell.

Ifall ett förvärv av narkotika ägt rum har en överenskommelse med ägare/försäljare också ägt rum. Detta torde logiskt sett aldrig ske i tidsmässig och geografisk anslutning till trading mellan två kurirer på internationellt vatten utan måste ske i ett tidigare skede och på viss plats. Ifall det fanns

¹³ "Bevisvärdering skall enligt förarbetena präglas av bland annat objektivitet samt grundas på analys och värdering av varje enskilt bevis. Grundsatsen, att ett avgörande inte får grundas på totalintrycket av det föreliggande bevismaterialet, menar Diesen är central för all bevisvärdering som vill göra anspråk på att vara i någon grad objektiv. Således bör bedömarens inte grunda sin uppfattning på ett intuitivt helhetsintryck av bevisningen". Lainpelto, Katrin *Stödbevisning i brottmål* s.133.

¹⁴ Wennberg, Suzanne *Tillsammans och i samförstånd - ett nytt begrepp för gärningsmannaskap*.

ett påstående om vilka personer som avses och på vilken tid och plats detta ägt rum hade jag kunnat föra bevisning om att jag inte känner personerna, inte anskaffat något från personerna, inte befunnit mig där och då detta skall ha ägt rum.

Att påstå att fullbordande av brott sker vid tradering medför en bevislättning för åklagarna och detta, i kombination med ovan gärningsbeskrivning, omintetgör möjlighet till motbevisning från min sida. Jag har i realiteten bara att motbevisa Mauritz görande och låtande. I det här fallet skall jag alltså motbevisa att Mauritz befunnit sig på den okända platsen vid okänd tidpunkt och att han inte tagit emot ett narkotikaklassat preparat av okänd sort och mängd. Åklagarna själva har inte fört någon som helst bevisning om att Mauritz befunnit sig i Karibiska havet, att han mött upp någon, att det traderats något. Trots detta måste tingsrätten ha ansett det ställt utom rimligt tvivel, även om de använder termen styrkt. Tingsrättens dom medför att jag känner att bevisbördan landat på mig. Med upplevd bevisbörda och med ovan gärningsbeskrivningar vill jag då påpeka följande:

3.2 Har Mauritz smuglat narkotika 2006?

Åtalet bygger på omständigheten att Mauritz Andersson seglat en båt över atlanten till England 2006. Det är *åklagarnas* påstående att det funnits narkotika i lasten. Det finns inga vittnesuppgifter eller spår av narkotika som styrker påståendet. Att Mauritz seglat över atlanten är ostridigt. Mauritz själv har uppgett att han medfört bl.a. svarta pengar och han har *inte* seglat via Karibien utan direkt från USA.

Som stöd för sitt brottspåstående åberopar åklagarna HRA där Mauritz talar om överseglingen. I samband med att han berättar att båten höll på att sjunka säger han att hade båten full av grejer. Enligt Karin Bergstrand skulle "grejer" vara slang för narkotika. I samma samtal säger Mauritz att han smugglade pengar. Åklagarna visade också en film från överseglingen där det ser ut att blåsa lite, vilket kan vara positivt när man seglar, och menar att detta gör man ju inte frivilligt. Genomförs en så riskfylld segling måste det handla om smuggling. Med andra ord ägnar sig alla atlant och jorden runt seglare egentligen åt smuggling?

Den viktigaste omständigheten är dock att Mauritz haft god ekonomi efter han återkommit till Sverige och att han haft i vart fall en del i engelska pund.

3.3 Försvar

Efter åklagarnas sakframställan i hovrätten gick jag igenom de två telefonavlyssningsbilagorna som togs fram efter tingsrätten från Mauritz sidomaterial. Jag sökte efter annat men uppmärksammade att Mauritz frekvent använder sig av ordet "grejer" och det framgick också att Mauritz fyller båtar och containers från USA med diverse "grejer" när de seglas och skickas över. Exempel på "grejer" är elektronik såsom instrument etc. som också jag vet att han brukar köpa billigare i USA. Mauritz har ett medlems/bonuskort för en sådan kedja och det går nog faktiskt att ta fram bevis för vad han köpt där inför sina överseglingar. När det köptes in saker till Bona Fide fick jag låna detta kort och känner därför till kortet. Jag vet också att Mauritz brukar köpa verktyg och reservdelar billigt i USA, och det framgick av samtal också att han hade en del "dykgrejer" i båten.

Jag lyckades här av en slump finna bevis för att Mauritz lär avsett annat än olagligt smuggelgods när han berättar att båten var full av grejer.¹⁵ Ifall Mauritz avsåg narkotika när han sa "grejer" skulle samtalspartnern delges att han hade just narkotika i lasten. I samtalet delges personen att han smugglade pengar. Åklagarens påstående att grejer betyder narkotika faller även där. Och var det inte lite löjligt att märka ord genom att påpeka att Mauritz säger "båten *full* av grejer", vilket skulle utesluta penningssmuggling då båten knappast kan ha varit *fylld* med pengar. Om man säger att man har bilen full av skräp menar man då att bilen är fylld? Jag påpekar detta för åklagarna rycker ur formuleringar vid många samtal och mail och bokstavstolkar det när de skall hävda att slutsatser skall dras. Det blir absurt ibland.

Vittnena Lorentsson har uppgett att Mauritz i berusat tillstånd berättat för dem att pengarna de såg var intjänade i USA och framförallt från *flyktingssmuggling* (in vino veritas). Till en av Lorentsson, den som inte kallades till rätten men som förhörts av polis, skröt Mauritz om hur lätt det var att lura *Miami sjöpolis* när han talade om pengarnas ursprung. Detta är en mycket viktig omständighet då Miami sjöpolis enbart har samband med flyktingssmuggling eftersom sjöpolisen inte patrullerar bortom USA's kust. Detta var också skälet att åklagarna inte kallade henne naturligtvis. Thomas Martinsson ställde däremot en fråga relaterat till detta till en av dem som vittnade så uppgiften är processmaterial.

I mail från Mauritz till Lorentsson skriver Mauritz att han kunde ha åkt fast för *penningsmuggling* och kunde ha fått flera år. I telefonsamtal i juni 2009 när Mauritz vill ha hjälp att växla och sätta in pengar på konto uppger Mauritz att han tidigare aldrig betalat mer än 7 % när han växlat och nämner då England och dollar.

Åklagarna bokstavstolkar återigen sedan innehåll för att avfärda Mauritz svar. "Man kan inte få flera år för flyktingssmuggling eller penningssmuggling". Menade Mauritz att han skulle ha fått flera år eller ville han påvisa allvaret? Och vad får du för att smuggla in flera miljoner i England? Vad får du i USA om du smugglat hundratals flyktingar? 10 år.

Hur städar man bort bevis för penningssmugglingsbrottet i England? Man växlar dem till inhemsk valuta som du sedan kan förvara i landet om du t.ex. har ett hus, och sedan tar ut dem i mindre portioner ut ur landet.

I förundersökningen finns omfattande bevisning att Mauritz ägnat sig åt flyktingssmuggling och att valutan är dollar. En segelbåt kan ta ca 35 personer och med pris om 4000 dollar per person innebär det att en enda översegling, som tar två dagar, inbringar 140 000 dollar. Ifall Mauritz t.ex. utfört 4 smugglingar 2006 har han haft ca 560 000 dollar i kontanter som behövs smugglas till Europa. Men Karin Bergstrand åberopade här *Lorentssons* uppfattning om möjligheten att tjäna 3 miljoner kronor på flyktingssmuggling. Väger den tyngre än mailen där pris och antal per segling framgår?

Mauritz har i förhör berättat att han tog med sig dollar i båten och växlade dem i England. Att bli stoppad någonstans i Europa, eller ut från England, med massor av dollar skulle naturligtvis också

¹⁵ Se sakframställan "Mauritz och hans grejer".

väcka mer misstänksamhet än euro eller pund. Beslag av stora kvantiteter dollar skulle leda till misstankar om brott i USA vilket man kan förstå att Mauritz velat undvika. Kan man då få färgade sedlar vid växling? Om Mauritz betalat 7 % för att växla har han nog inte växlat på en bank.

Jag känner att jag måste kommentera påståendet om sjöräddarna också då det är provocerade att se åklagarna förvränga omständigheter man kan läsa sig till i förundersökningen. Mauritz ville inte åka in i Falmouth och ville själv dyka ner och fixa problemet, påstås med hänvisning till ett vittne som uttalar sig om en händelse som var 6 år gammal. Varför tittar man inte på HRA där Mauritz berättar om händelsen och säger att han inte alls ville dyka ner och att han sett fram emot att få komma i land i Falmouth och ta en öl, men var besviken för att allt var stängt. Det skulle vara intressant att höra hur förhören gick till med sjöräddarna när de kanske styrdes i sina minnesbilder. För en av dem kommer ju i tingsrätten inte ens ihåg att han sagt såhär.

Vad hade hänt om situationen varit omvänd ifråga om brottspåståendet? Flertal mail och vittnesuppgifter fanns att Mauritz ibland smugglar kokain. Vittnen har hört Mauritz erkänna det. När Lorentsson ser pengarna säger Mauritz att han tjänat dem på Kokainsmuggling och berättar att kustbevakningen i Colombia är lättlurade. Mauritz säger i förhör att han haft med sig Kokain till England. Om åklagarna i denna situation skulle ha åtalat för penning smuggling utan spår av pengar skulle Mauritz då ha dömts för penning smuggling? Eller skulle en domstol ha ansett det i stort sett styrkt att det är som han själv säger att han smugglat narkotika över atlanten och inte pengar? Varför skall åklagarnas påstående i nu aktuella situation värderas annorlunda?

Men har tingsrätten ens förstått att Mauritz berättat att han smugglade pengar från flyktingsmuggling? I domen skriver man att Mauritz hävdar att han smugglat *flyktingar* till England. Man kan först notera det märkliga i att tingsrätten uppfattat det som att Mauritz påstått det. Ifall man trodde att han menade detta hade det varit lämpligt att domaren frågat Mauritz om han uppfattat det korrekt. Det vore ju onekligen märkligt att medföra ett stort antal flyktingar i en segelbåt över atlanten och det har ju dessutom förevisats en film från överresan där inga människor syns till. En film Mauritz själv åberopat. Då tingsrätten genom att vara extremt ouppmärksamma missuppfattat Mauritz har det naturligtvis också påverkat trovärdigheten rent generellt då tingsrätten måste ha ansett att Mauritz lämnat en helt osannolik berättelse.

Sammanfattningsvis kan sägas att jag som åtalad inte kan se att ett narkotikabrott är begånget i samband med Mauritz översegling 2006. Likväl har jag fått en bevisbörda som innebär att jag skall bevisa att *jag* inte begått brott vilket medför att jag känner att jag också måste försöka bevisa att Mauritz inte begått brott. Det synes ju vara så att om Mauritz begår brott så gör jag också det per automatik.

3.4 Min påstådda koppling till gods i Mauritz båt

Till att börja med vill jag påpeka att jag aldrig varit häktad för ÅP1. Jag delgavs misstanke om detta strax innan åtal väcktes och fick där ingen beskrivning om brottet, vilket jag har rätt till.¹⁶ Jag delgavs gärningsbeskrivning och tillfrågades om jag ville kommentera något.

När en åklagare väcker åtal skall man anse att man kan styrka brott. I mail till spanska utredningsdomaren berättar Karin Bergstrand att hon tillsammans med Hans Jörgen Hanström diskuterar om de skall åtala mig och Mauritz för grovt narkotikabrott 2006. Karin Bergstrand beskriver där bevisläget som "nästan ingen bevisning alls", och att åtalet skall bygga på påståendet att jag har god ekonomi. I senare mail skriver Karin Bergstrand att de nu beslutat sig för att *pröva* att åtala.

Oavsett var bevisnivån skulle ligga på Mauritz Andersson så skiljer den sig markant mot bevisnivån mot mig redan genom det faktum att jag inte har seglat någon båt och det finns inte ens kontakt mellan mig och Mauritz (jag är inte ens säker på att jag kände Mauritz sommaren 2006). Det finns heller ingen förutom åklagarna som påstår att jag begått brott. Bevisningen som åberopats mot mig, pengar, har ingen koppling till Mauritz person och än mindre till något som skall transporterats i hans båt. Om åklagarna anser att de nästan inte har någon bevisning alls mot Mauritz Andersson, hur var då den objektiva bedömningen om bevisningen mot mig? Det är utifrån *detta* bevisläge man sedan lägger bevisbördan på mig!

Åklagarna påpekar att jag har god ekonomi och hänvisar till gjorda investeringar där en är särskilt viktig. Investeringen avser LHD Car Company. Påståendet är att viss summa investerats i England i kontanter bestående av engelska pund. Omständigheten att det var kontanter i pund skall leda till slutsatsen att pengarna också är införtjänade i pund och därmed också narkotika. Kontanter är synonymt med narkotikaaffärer, enligt åklagarna. Koppling till Mauritz presenteras inte mer än att han sex månader innan första investeringen seglat till England.

Samtidigt som åklagarna har hävdatt att det skett investeringar i kontanter i engelska pund har man kunskap om uppgifter i en Europol rapport där det framgår att 285 000 euro, som tidsmässigt korresponderar med sin egen bevisning, sänds via bank från annat land. Denna Europol rapport har *inte* publicerats i FUP eller ens i sidomaterialet. Försvaret hittade dock rapporten i Spanien.

Åklagarna hänvisar sedan till sekretess på Europol rapporter. Frågan om sekretess saknar betydelse då det inte är själva rapporten i sig som är av betydelse. Det är *vissa uppgifter* i rapporten som är av betydelse. Dessa uppgifter lär åklagarna ha tillgång till utan rapporten. Kan här t.ex. citera JIT protokoll:

- *Tom Jonsson*: detained in Venezuela since 2008. There have been money transactions with Jonas FALK and he is linked to some suspicious transactions of money to Estonian and UK

¹⁶ "Det bör krävas att den misstänkte genom underrättelsen får så mycket information att han förstår vilken brottslig gärning han anklagas för och vilket påstående han har att försvara sig emot, i annat fall sätts den misstänktes rättigheter till ett effektivt försvar ur spel på ett sådant sätt att kravet rättvis rättegång enligt artikel 6 inte kan anses uppfyllt." RättsPM 2012:5 s.15.

companies. He has been arrested at large of Venezuelan cost with a large shipment of drugs and is suspect to be involved in a previous shipment in 2008.

Påpekass skall också att andra uppgifter från rapporten finns i Martin Selanders tillgångsbilaga och där står även att de uppgifterna är hämtade från nämnda rapport. Vem har beslutat att just uppgifterna om LHD försändelser inte fick lyftas ur rapporten, om de endast skulle finnas där? Här har man brustit mot equality of arms och objektivitetsplikten genom undanhållandet. När man trots denna kunskap också driver ett påstående som motbevisas i rapporten lär man begått något ännu allvarligare kan tyckas.

I den spanska mail kommunikationen fann jag ett mail som kommer återopas. Mailet som åsyftas är det som visar att Karin Bergstrand inför att förundersökningen sammanställs skriver till Spanien och uttrycker oro över att bli JO anmäld och åtalad. Avsnitten efter är maskade men det framgår av svaret från Spanien vad som där behandlas. I svaret lovar han att inga Europol rapporter med viss handling kod, samma som finns på LHD rapporten, skall publiceras i Spanien. Där skall svenska försvaret inte få tillgång till dem. Vi vet inte om det bara avser LHD rapporten eftersom det kan finnas fler som innehåller viktig bevisning för försvaret. Det man däremot kan hålla för visst är att det i rapporter finns material som Karin Bergstrand vet har betydelse för försvaret och som hon är orolig över att det skall komma fram. **När hon lovades att rapporten inte skulle publiceras i Sverige vågade hon dölja uppgifterna för oss. Hon vet att hon agerat oegentligt.**

Agerandet måste objektivt sätt anses som synnerligen allvarligt. Karin Bergstrands farhågor slog in och händelsen är nu JO anmäld. Enskilt åtal kommer väckas för denna och andra händelser, ifall JO inte själva väcker åtal. Då försvaret har fått se mailen från Spanien borde väl rimligen domstolen få tillfälle att se dem även om de inte skall publiceras? Här kan ju också påpekass att mail visar att det är Karin Bergstrand som fick spanske förundersökningsdomaren att säga att de inte skall få publiceras.

Agerande kan ses i ljuset av t.ex. följande:

"4.1 Vad ska tas in i förundersökningsprotokollet?"

Bedömningen av vad som ska ingå i förundersökningsprotokollet är av central betydelse för en rättvis rättegång. Reglerna om vad förundersökningsprotokollet ska innehålla finns i 21 § förundersökningskungörelsen. Det ställs stora krav på åklagarnas objektivitet. Inte bara sådant material som enligt en något snävare åklagarbedömning klart kan sägas vara av direkt betydelse för målet ska tas med utan även sådant material som från den misstänktes och försvararens horisont kan vara av betydelse".¹⁷

Att investerat kapital, ifråga om pengar, inte ens härrör från mig har jag redogjort för i rätten. Mina investeringar bestod av inlämnade bilar och ibland vinster som inte tagits ut.

¹⁷ RättsPM 2008:4 s.11.

3.5 Vistelser i England

Åklagarna har framfört att jag vistats i England hösten 2006. Tingsrätten ansåg att detta var ett starkt indicium mot mig då jag enligt domen skall ha befunnit mig där samtidigt som Mauritz Andersson. I tingsrätten pläderade inte försvaret kring dessa vistelser och som känt gjordes heller ingen sakframställan men tingsrätten måste ha haft skyldighet att kontrollera om jag verkligen befunnit mig i England samtidigt som Mauritz ifall man ens skall överväga att se det som en besvärande omständighet för mig.

I utredningen kan man se att tre okända personer varit i Falmouth och arbetat på båten han seglade över. Det framgår att båten hade omfattande skador då rodret höll på att lossna och båten därmed kunde ha sjunkit. Polis och åklagare åkte till England och visade två fotografier, förställande Tom Jonsson och mig. Ingen av oss har varit där och att ta ett foto där jag satt i marin miljö räckte inte för att påverka någon att peka ut mig.

Men de personer som varit i Falmouth torde gå att finna då det framgår i utredningen att Kaj Åkesson är den som anlitat dem. Men då var de inte tillräckligt intressanta för att polisen ens skall försöka förhöra dem. Detta kan ställas i relation till att tingsrätten belastar mig för att samma höst befunnit mig 40-50 mil från där Mauritz och hans båt befunnit sig.

Jag har varje år varit i London och även hösten 2006. Detta syns särskilt 2006 eftersom jag då införskaffat ett Hilton kort och för att få upp det till en viss förmånsnivå bodde jag alltid på Hilton. Jag har dock *inte* varit i England samtidigt som Mauritz Andersson.¹⁸ Angående vistelser i England vill jag påpeka följande:

Som framgår av vistelserapporten finns en hotellbokning på Hilton i Thailand 18-19 september. Detta innebär förmodligen att jag kom dit då eftersom jag brukar stanna något dygn i Bangkok och endast där finns Hilton. Sedan finns en natts hotell bokning i London 10 dagar senare, 30 september. Det troliga är att jag då kom från Thailand och i så fall flög via England. Men jag minns inte. Sedan kommer jag tillbaks till England den 5 oktober och stannar i London 9 dagar. I november har jag två inbokningar på Hilton Heathrow. Det kan vara samma vistelse som då var 4 dagar. Sedan firade vi nyår i London. Detta är mina vistelser i England hösten 2006. I realiteten tre vistelser som knappast kan beskrivas som frekventa vistelser. Mauritz var inte vid något av dessa datum i England vilket framgår av vistelserapporten.

2007 var jag i England 20 januari och dagen efter var jag i Sverige vilket tyder på att jag flög via England och stannade en natt. Jag kan ha haft möte med LHD. Den 25 januari flög jag/vi via England men sov inte där. Den 13 mars flög jag till England och hämtade en bil från LHD. Detta finns bevis för i slasken. Jag sov då i England en natt. Den 10 april flög jag från Bangkok till England. Jag stannade då två dagar. Detta är mina vistelser i England under åberopade perioden.

Karin Bergstrand påstår att jag kastat mig på ett flyg till England för att Mauritz ankommit dit med en last narkotika, värd minst 35 miljoner kronor. Jag åkte såldes dit för att avyttra denna stora mängd

¹⁸ Se bilaga 4:3, vistelserapport.

narkotika. Jag känner inte en enda kriminell i England. För att avyttra ett stort narkotikaparti torde det väl rimligen krävas *extremt* goda kontakter och inarbetat struktur. Skall man verkligen tro att man kan flyga dit och bo på Hilton i London några dagar och sälja enorma mängder narkotika?

Vittnet Sonja Lethonen var med mig i England men blev hårt ansatt av åklagarna trots att vi inte ens riktigt visste vad vi försvarade oss emot. Det enda viktiga för åklagarna var att få fram bilden av att hon Ljög, om vad spelade inte så stor roll.

Sedan tillkommer påståendet att jag skall ha betalat Mauritz för transporten genom att sätta in pengar på hans konto. Pengarna går sedan till LHD för ett bilköp. Jag vet inte vad det avser för bil men mig veterligen har Mauritz aldrig köpt en bil via LHD. Det synes vara någon som använt Mauritz konto när bil skulle köpas. Som hovrätten känner till har jag förmedlat bilaffärer. Teoretiskt sett skulle det kunna vara en bil jag förmedlat till gemensam bekant och att någon kanske skrivit mitt namn för att öronmärka pengarna. Men jag har inget minne av det. Jag hette inte heller Falk 2006 så i så fall måste det vara någon som trodde jag hette det för att anhöriga heter det. Jag vet i vart fall att jag inte satt in pengarna och jag befann mig inte ens i England dessa datum.

3.6 Explosion i ekonomin

Det finns inga uppgifter om min ekonomi 2003, 2004, 2005 och inte heller 2006. Åklagarna anser att påstådda investeringar 2007 har samband med Mauritz översegling 2006. Ifall erbjudandet från LHD om konceptet med Cash cars inte lanserades 2007 hade denna investering inte ägt rum just detta år. Deras erbjudande har ingenting att skaffa med Mauritz översegling eller ens med min ekonomi. Det var bröderna Loach som kom med ett erbjudande efter att vi under en tid haft bilaffärer ihop. I och med detta affärsförslag kontaktade jag andra investerare. Om det är en brist i utredningen att bröderna Loach inte förhört avgör hovrätten.

När det kommer till mitt konto i Schweiz så skrev jag ut mig från Sverige 2007. I samband med detta öppnade jag ett konto. Hade jag skrivit ut mig redan 2005 hade det öppnats ett konto 2005. Påpekas skall att jag tog ut ett VISA kort och gömde alltså inga pengar utan var öppen med kontot efter att jag visste att skattemyndigheten, genom min utskrivning, inte kunde intressera sig.

Man skall ha i åtanke att jag frigavs 2003 och flyttade från Sverige 2005. Att min ekonomi förbättras de aktuella åren är fullt naturligt. Det var på intet sätt så att jag var medellös när jag frigavs. Jag har t.ex. fått skadestånd och förlikningar av media etc under anstaltstiden. Jag har i hovrätten berättat en del om mina affärer och vi har presenterat omfattande material som visar inom vilka affärsområden jag varit aktiv efter frigivningen. Det framgår också tydligt att det rör sig om områden där kontanter hanteras och där skattesituationen kanske är något "luddig". Med det inte sagt att inga pengar är beskattade via bolag i Afrika. Ifall det sker ekonomiska händelser efter frigivning hösten 2003 fram till gripandet 2010 så hamnar de naturligtvis i tidsmässig närhet med Mauritz överseglingar om han seglar över 2006 och 2008. Särskilt om man anser närhet i tid innebär 6-12

månader efter en översegling. Det blir matematiskt omöjligt då att inte hamna i tidsmässig närhet. Men vilka investeringar härrör från mig?¹⁹

Tingsrätten har lagt bevisbördan på mig och genom att jag inte åberopat bevisning om *inkomster* eller motbevisat att Mauritz transporterat narkotika anses brott styrkt vilket innebär en förskjutning av grundläggande förhållanden i straffprocessen.²⁰ Men det som gör situationen än mer anmärkningsvärd är att man parallellt med detta driver ett skattemål i Spanien. Jag har de facto inte betalat skatt i Spanien och anser inte att jag är skattepliktig där. Men det är alldeles klart att ifall Spanien skulle anse mig skattepliktig kan legala inkomster utgöra ett skattebrott. Ifall jag nödgas redovisa legala, men oskattade, inkomster i Svensk domstol måste jag således kriminalisera mig själv. Mer om detta senare. Här kan också tilläggas att jag gav information i hovrätten om en indrivning som genererade mycket pengar. Har åklagarna sedan kontrollerat mina uppgifter? De har haft god tid på sig och det är inte alls svårt att göra och de har uppenbarligen lagt ner stora resurser på att göra andra utredningar. Jag är tämligen säker på att denna indrivning redan finns i polisens register eftersom jag vet att en bil jag drev in vid samma tidpunkt och som jag framförde i 30 minuter, till den rättmätiga ägaren, finns med i Novas register. Jag hade alltså span på mig under aktuell tidsperiod.

3.7 Logik

Åklagarna hävdar att mina pengar 2007 härrör från något okänt, men narkotikaklassat, som transporterats i Mauritz Anderssons båt hösten 2006. För att vinna framgång med detta påstående krävs primärt att ingen annan möjlig inkomstkälla existerar. Jag har tidigare påpekat de legala affärerna som redovisats i hovrätten.²¹

Men här förtjänas att belysa logiken i åklagarnas påståenden ur flera perspektiv. Åklagarna har inte kunnat förneka att jag haft god ekonomi redan sedan 2003. Man har kunskap om massor av dyra resor genom sin egen vistelserapport och man har själva påpekat att det kostar att bo på hotell. Man har kunskap om bilar och dyra klockor och räknar man in mat och kläder etc. kan säker slutsats dras att jag måste ha haft goda inkomster mellan 2003 och 2006. På fråga var dessa pengar kommer ifrån har åklagarna svarat att "de är i vart fall illegala". Då jag inte är åtalad för dessa påstådda olagligheter behöver jag inte bemöta påståendet ifråga om det rör sig om legala eller illegala tillgångar. Men ifall jag hade ägnat mig åt illegal verksamhet åren efter frigivningen måste åklagarna, för att få ihop logiken, rimligtvis föra bevisning om att den illegala inkomstkällan avslutats innan Mauritz seglat över

¹⁹ Se avsnitt 4.4 samt 4.7.

²⁰ En särskild fråga är huruvida passivitet i meningen av att den tilltalade avstått från att kalla känd och tillgänglig bevisning bör ges någon bevisverkan? Så bör inte vara fallet, eftersom det ankommer på åklagaren att utreda brott och att väcka åtal när tillräckliga skäl finns för det. Målet skall vara så noga utrett innan det går till rättegång att det inte finns några lösa trådar. I annat fall hade den tilltalade ett ansvar att *utreda* händelsen och visa att han är oskyldig. Samtidigt skulle bristande aktivitet från den åtalades sida ge grund för bevisverkan. Detta skulle innebära en betydande förskjutning av grundläggande förhållanden i straffprocessen.", Lundqvist, Ulf, *Om prövning av åtal för brott förövat av flera gärningsmän*, s.134.

²¹ Se sakframställan "Ekonomi".

atlanten. Man måste också presentera bevisning om att dessa tidigare illegalt åtkomna pengar tagit slut precis innan Mauritz seglat över atlanten. För vad händer om jag 2007 hade illegala pengar från 2003-2005? Skall då pengarna på mitt konto i Schweiz eller inlämnade bilar till LHD utgöra bevisning för ÅP1?

Jag vill att hovrätten tittar på samtalen i sakframställan där det talas om mineralaffärer i Afrika, och mail som visar på omfattande bilhandel, och ställer sig frågan om det är logiskt att föra dessa diskussioner utan att sådana affärer existerat. Därtill skall frågan ställas om dessa affärer aldrig genererat vinst. När det avser penningutlåningen finns också bevis som åberopats och jag har redogjort för vinstmarginalerna. Där skall man ha i åtanke att 400 000 euro i utlånat kapital vid 10 % ränta/månad ger 480 000 euro i vinst *per år*, brutto. Penningutlåning har förekommit under flera år. Jag ber också hovrätten att analysera innebörden av att Enn Vösand vänder sig till mig för ett erbjudande om 8 Mercedes bussar, fabriker man kan starta upp i Sydamerika/Afrika, konkursbon med byggmaterial etc. etc. Är det sannolikt att han skulle vända sig till en person som *inte* är involverad i den typen av projekt, men istället ägnar sig åt storskalig, och mer lönsam, kokainhandel? Skulle en person som hanterar tonvis med kokain sända begagnade bilar till Etiopien?

Här vill jag som i fråga om flyktingsmugglingen också göra en jämförelse. Ifall jag hade talat i telefon om kokainaffärer, istället för guld, och att Afrika byttes ut mot Colombia, hade man då inte via dessa samtal nått fram till en stor sannolikhet att jag måste vara involverad i kokainaffärer? Om man i samtalen byter ut kvantiteten guld mot samma kvantitet kokain skulle man då inte ha fört ett resonemang att man måste vara ganska djupt involverad i den typen av affärer samt att avsaknad av uppgifter om inkomster vid specifika affärer knappast utesluter att de existerar. Ifall man därtill lägger ett erkännande skulle en domstol då skriva att det bara är mina påståenden? Vari ligger skillnaden när tingsrätten trots mail och samtal skriver att de legala affärerna, och därtill vinster, bara är påståenden från mig? Det som enligt mig bara är påståenden är åklagarnas hypoteser om narkotikaaffärer.

3.8 Högre krav på precisering vid brott utom riket

Följande resonemang må i mitt fall vara hypotetiskt då jag inte begått de åtalade brotten men vill ändå belysa ett uppenbart problem när man agerar såsom tingsrätten gjort.

Om ett åtal omfattar påstående om flera gärningsmän och det är oklart vad varje enskild skall ha gjort bör en gärningsbeskrivning vara än mer detaljerad än vid åtal där endast en person är åtalad.²²

²² Medan åklagaren kan disponera över åtalet t.ex. genom justering av gärningen är det viktigt att uppmärksamma samspelet med den tilltalades rätt till ett effektivt försvar mot ansvarspåstandet. Av stor betydelse är i det sammanhanget att gärningen är tillräckligt klar och tydlig så att det är möjligt att säkert veta vad förhandlingen kommer att avse och för att kunna bedöma den bevisning som kan komma ifråga att åberopas för försvaret mot anklagelsen. Särskilt intressant är detta ifall av brott där flera gärningsmän samverkat vid brottets utförande och det framstår som oklart eller osäkert vad som skett och respektive parts anknytning till det. Händelsernas placering i tid och rum är likaså viktigt. Härtill ansluter faran för att åklagarens bevisbörda och det höga beviskravet i brottmål undergrävs om gärningen är vag eller annars svårbedömd till följd av tvetydigheter. Lundqvist, Ulf *Om prövning av åtal för brott förövat av flera gärningsmän*.

Enligt min uppfattning, som jag dock inte kan finna stöd för i doktrin, finns det skäl för att ha en synnerligen individualiserad gärningsbeskrivning vid just brott utom riket och detta av följande skäl. Antag att någon i England anklagar mig för att ha sålt någon form av narkotika vid någon tidpunkt efter 23 september 2006 fram till 2010. Om tingsrättens dom står fast kan jag naturligtvis då hävda att jag redan är dömd för detta i Sverige med hänvisning till ÅP1. Om någon skulle anklaga mig för att sålt narkotika varsomhelst i Europa efter hösten 2008 fram till gripandet kan jag påstå att jag är dömd för det under ÅP3. Om jag någon gång i framtiden grips med ett parti i Europa kan jag också säga att det kom med Mauritz båt 2006 eller 2008, och att jag är dömd för det. Samma situation kan uppstå i fråga om anskaffande och förvärv. Ifall någon, i vart fall i Sydamerika eller Karibien, skulle anklaga mig för att förvärvat narkotika av dem någon gång från 2006 och framåt kan jag påstå att jag redan är dömd för det i Sverige. Men en åklagare, "utom riket", skulle istället hävda att ifall jag förvärvat ett parti under annan tidrymd än det som anges i åtalet i Sverige är jag *inte* redan dömd för det. Också detta är en intressant effekt av den luddiga gärningsbeskrivningen.

England har inte gjort någon brottsanmälan. England har inte gjort någon utredning om införsel eller överlåtelse och även om man kanske inte behöver det så har man väl inte ens ingått en överenskommelse med Sverige om att Sverige får åtala för det påstådda brottet. Sedan har inte heller Sverige gjort någon utredning om överlåtelse i England utan påstår bara att så skett. För en lekman är detta en väldigt märklig situation och man bör väl kunna säga att den är synnerligen rättsosäker? Jag antar att ifall Sverige skall döma folk för brott som skall ha begåtts i andra länder skulle dessa länder vilja ha konstaterade och identifierbara brott av rättssäkerhetsskäl. Hur skyddas annars folk mot dubbel bestraffning?

4 Åtalspunkt 3

Åklagarna hänvisar till beslaget om 9 kilo i Gloria och hävdar att det skall ha legat kvar i båten sedan 2008. Tingsrätten har funnit ett samband mellan beslaget i Gloria och det beslag som gjordes i samband med gripandet av Tom Jonsson. Tingsrätten kommer från denna slutsats fram till slutsatsen att jag är knuten till det påstådda beslaget i Gloria och därigenom också till ÅP3. För hovrätten blir det därmed i mitt fall av avgörande betydelse om dessa 9 kg kokain legat i Mauritz båt *och* om de i så fall legat där sedan 2008 *och* om kokainet har samband med Tom Jonssons beslag *och* om jag är skyldig till Tom Jonssons brott. Därför vill jag kommentera vissa omständigheter.

4.1 Har det legat narkotika i Gloria i två år?

De två personer som sett paket i samma förvaringsutrymme där kokainet *påstås* ha hittats trodde, då de hade dem i handen, att det rörde sig om sedelbuntar. De beskrev buntarna som samma storlek som en 50 euro sedel och ca.3 cm tjocka. De beskrevs också som samma storlek som en kexchoklad.

Ifall man hade haft en kokainkaka om ett kilo i handen hade den reflektionen varit omöjlig likväl som man omöjligen kan associera till sedelbunt om man har en normalstor bok i handen. Personerna säger att de plockade fram tio till tolv buntar. Om de hade plockat fram kokain hade de plockat fram **10-12 kilo** och association till sedelbuntar vore då än mer orimlig än om man plockat fram en enstaka bunt. Jämför 10 sedelbuntar/kexchoklad med 10 liter mjölk.

Kristian Lima De Faria har vittnat om att Mauritz haft just buntar med 50 eurosedlar gömda i båten. Den bunt han såg var invirat i papper vilket visar att den skulle skyddas från fukt. Sannolikt har det då utanför pappret funnits tejp. Denna omständighet har tingsrätten inte värderat utan använder istället värmeinstallatörernas vittnesmål som grund för att kokainet skall ha legat där i två år. Samma vittnen som alltså säger att det absolut *inte* är dessa paket.

Samtliga personer som vistats i båten skall ha missat kokainet under två år. Ingen skall ha saknat det så mycket så att man bett Mauritz genomsöka båten. I kriminella kretsar blir man mördad om man levererar 9 kilo kokain för lite skulle jag gissa. Har Mauritz ens varit utsatt för hot av någon? Tjyvar som sökt igenom båten i jakt på stöldgods skall ha missat narkotikan trots att de bevisligen öppnat alla luckor och lyft på madrasser.²³ Polisen som gjorde brottsplatsundersökningen skall också ha missat narkotikan. Vid den dolda husrannsakan missade man det. Jag antar att Cullberg mer noggrant kommer redovisa händelser i båten. Han lär beröra sannolikheten att SSI inte genomsökt båten i jakt på information såsom möjliga förvaringsutrymmen och eventuella manipulerade utrymmen. Kan det vara så att SSI släpar dit en 60 meter lång slang för att fylla på vatten just för att se om vattentankarna är manipulerade? Om det var en sådan åtgärd är det då sannolikt att båten inte genomsökts minutiöst och vad är sannolikheten att man inte kontrollerat det största utrymmet vilket är under madrassen där vattentankarna finns och där narkotikan skall ha påträffats? Samma säng SSI dessutom sov i. Det är väl rätt sannolikt att man i den maskade delen av SSI loggen kan se att de noga genomsökt och utrett utrymmen i båten. Noteras skall också att på fotografiet från utrymmet, taget dagen efter det påstådda beslaget, ser man att samtliga fack runtomkring är tomma. Rimlig förklaring kommer nedan.

Inför tingsrätten fick jag inte ta del av Mauritz sidomaterial. Mauritz och hans försvarare har inte heller tagit del av det än idag. Jag och Tobias Enochson har gått igenom 256 samtal av **7500** samtalshändelser. Vi har inte sökt efter data gällande Gloria men fann ändå några intressanta samtal. Det fanns samtal som visar att Mauritz arbetat i aktuellt utrymme genom att byta ut alla vattenslangar och borde då, om inte vid annat tillfälle, ha hittat narkotikan. Men det fanns ett annat samtal från våren 2010 som var än mer intressant. I detta samtal som är mellan Mauritz och den SSI agent som bott i båten framgår följande.²⁴

S: Läget?

MA: Nej, jag håller på och städar vid båten.

S: Städar du ur den?

MA: Ja.

S: Ah, okej då.

MA: Hehehe.

²³ Se fotografier från brottsplatsundersökningen.

²⁴ Återfinns i bilaga 6:27.

S: Tar du ut vatten och sånt eller det?

MA: Ja, drällde över allting, alla mina, plåt och grejer, verktyg, rubbet. Jag, nu har jag 15 lådor eller nånting jag hållit på med.

...

S: nej, nej, nej, man får ju, men det är ju alltid bra att ha den ren när man ska...

MA: Ja precis.

MA: ja. Så vi har hållit på här i över en vecka är det nu.

S: Okey.

MA: Plockat ut allt.

I detta samtal framgår det alltså tydligt att Mauritz tömt båten på *allt* innehåll inför försäljningen. *Därför* är alla lådorna under sängen tomma, vilket framgår av fotografiet. **Detta samtal ansåg inte utredarna vara av intresse för förundersökningen eftersom det valdes bort.**

4.2 Vistelse i Amsterdam

Tingsrätten har belastat mig för att jag hösten 2008 befunnit mig i Holland samma dag som Mauritz Andersson befunnit sig i Holland. Försvaret har visat personer Mauritz träffade i Holland och detta avsåg båtaffärer.²⁵ I förundersökningen kan man se att Mauritz befann sig i Amsterdam tillsammans med sin flickvän Valeri. Hon är förhörd på Martinique och förhöret är infogat i den svenska förundersökningen. Jag kan inte här åberopa ny bevisning men jag kan i vart fall säga att hon beskrivit personerna de träffade och förevisats foton. Därmed kan det förstås, genom att hon inte kallats att vittna för åklagaren, att jag inte är en av dem de träffade. Jag bad Martinsson fråga Hallsten under sakframställan om det finns uppgifter om att Mauritz träffat andra personer i Amsterdam än mig. Denna fråga var ställd med kunskap om innehållet i Valeries förhör och jag tänkte Hallsten skulle tillstå detta faktum. Hallsten missuppfattade dock frågan och trodde Martinsson menade om det funnits fler personer med mig i Amsterdam som Mauritz träffat. Vi menade att de har kunskap om att han träffat personer men inte mig.

Ifall ett sammanträffande med Mauritz skall belasta mig borde man väl rimligen ställa vissa beviskrav på att ett möte ägt rum, och att det där avhandlats något som dessutom är kopplat till åtalet? Hade jag träffat Mauritz hade jag inte haft problem att berätta det. Jag har träffat Mauritz vid flera tillfällen och i olika länder. Vad jag gjort i Holland har försvaret också redovisat i sakframställan.

4.3 Har dessa 9 kilo koppling till beslaget hos Tom Jonsson?

Försvaret har presenterat bevisning för hur kokainkakor normalt ser ut och hur de förpackas.

Tingsrättens resonemang tyder på att man bedömt det som att jag är skyldig till Tom Jonssons brott. Detta utan att jag ens är delgiven misstanke för det brottet. För att resonemang om samma

²⁵ Se sakframställan.

leverantör skulle ha bäring på åtalet skulle väl jag behöva vara denna leverantör eller i vart fall köpt det parti som Tom greps med? När Tom Jonsson förhöordes delgavs han inte misstanke om att ha levererat narkotika till Mauritz Andersson kan här också påpekas.

Även om tingsrättens uppfattning om koppling mellan beslagen är fel så tål det väl också att påpekas att det inte ens finns bevis för att de fotografier som sänts från Venezuela är från rätt beslag. Venezuela är knappast ett tillförlitligt land i det avseendet.

4.4 Ekonomisk explosion 2008

Vår involvering i nattklubbsprojektet var relaterat till behov av nya investerare hösten 2008 och *inte* till att det skett en ekonomisk explosion hösten 2008. Det är *inte* jag som investerat de pengar som hänvisas till i målet. I hovrätten lämnade jag in mail från sidomaterialet. Dessa mail visar att jag våren 2009 fortfarande inte investerat egna pengar men har för avsikt att göra det.²⁶

Mailen fanns på jfalk2008@hotmail.com. Att dessa mail återfanns berodde på att jag kommunicerade med Harriette Broman och har de har tagits fram från hennes mail kommunikation. Jag fick dem efter att tjatat åtaliga gånger att få fler mail och att man tre gånger laddat på min dator. Det saknas fortfarande i stort sett samtliga mail från jfalk2008@hotmail.com. Hade man haft tillgång till samtliga mail hade man haft betydligt fler mail i samma tema. Det är en stor brist i utredningen att just denna mailadress inte finns redovisad. Det kan påpekas att det synes vara så att denna mailadress varit under avlyssning i realtid, då det är den mail som jag försökte stänga sommaren 2009 men reflekterade över att alla mail återskapades.

De mail som presenterats i hovrätten från våren 2009 har polis och åklagare haft kännedom om, då de finns i sidomaterialet, men har alltså ansett dem vara så ointressanta att de inte skall infogas i förundersökningen.

4.5 Spanska förundersökningen

"3.4 Material från en annan förundersökning

Får åklagaren kännedom om att det finns uppgifter i en annan förundersökning som är av intresse för den egna förundersökningen ska uppgifterna tas in i denna. Åklagaren bör med hänsyn till objektivitetskravet gå igenom den andra förundersökningen eller på annat sätt skaffa sig kännedom om vad den innehåller. Detta kan t.ex. ske genom att åklagaren eller polisens utredare går igenom handlingarna eller genom att åklagaren skaffar information direkt från den åklagare som leder eller har lett den andra förundersökningen. Framkommer det då att det finns ytterligare relevant material ska åklagaren låta ta in det i den egna förundersökningen. Enligt JO ska vid de överväganden som görs en misstänkt persons rätt till en rättvis rättegång och ett effektivt försvar väga tungt. Det brottsbekämpningsintresse som reglerna om förundersökningssekretess syftar till att säkerställa får

²⁶ Se mail från 10 april, 24 april 2009.

vika för den misstänktes rätt till en rättvis rättegång. Denna bedömning, måste understrykas, är av fundamental betydelse för att skapa förutsättningar för ett rättssäkert utredningsförfarande”.²⁷

I Spanien finns en förundersökning som består av 15-20 000 sidor. I den svenska förundersökningen finns material som lyfts ur endast med syfte att stödja åklagarnas påståenden. Av senast åberopade mail med Spanien framgår tydligt att svenska åklagarna åker ner till Spanien för att få tillgång till utredningen och välja ut material de vill ha. Martin Selander har rest till Spanien vid fem tillfällen och sökt efter material. Mer material för åklagarnas hypotes finns såldes inte. Men vad finns till min fördel? Den spanska förundersökningsdomaren skriver till Karin Bergstrand att hon ska delges förhör med delägarna i nattklubben. Vi har aldrig sett dessa förhör. Dessa förhör lär inte sakna betydelse och slutsats kan dras att ifall de belastat mig skulle de ha presenterats. Det torde vara en brist i utredningen att dessa personer inte vittnat.

Som hovrätten fått erfara innehåller den spanska utredningen betydligt mer än ekonomi. Det framkommer t.ex. omfattande spaning mot mig sedan juni 2009 och det finns där uppgifter som motbevisar att jag använder mig av de Internet caféer som är av betydelse i detta mål. Rapporten finns på spanska och engelska (därför hittade advokaterna det). Den skickas till USA för begäran om tömning av Hotmail konton.

4.6 Mikael Rönnqvist

Tingsrätten använder samtal med Mikael Rönnqvist när de gör sin bedömning om ägarförhållanden i nattklubben; och kanske även i helhetsbilden av att Harriette skulle vara min bulvan.

Mikael Rönnqvist var den som ville köpa in sig i nattklubben. Han var den som Diego först kontaktade. Mikael Rönnqvist var med på möte i London med Steve på Ministry Of Sound. När Mikael Rönnqvist pratar med Steve gör han det för att förstöra samarbetet så att nattklubben i Spanien inte blir Ministry of sound då han själv blivit sparkad vid tidpunkt för åberopat samtal. Han säger att jag är den egentliga ägaren för att jag är den enda som har en dålig historik, och tanken från början var ju att han och jag skulle vara delägare. När Mikael Rönnqvist pratar med Mathias i åberopade samtal har Mathias tagit över Rönnqvists arbetsuppgifter, administrator. Mikael Rönnqvist kände sig kränkt då han blev utkastad och ville inte att Mathias skulle arbeta med företaget. Han gjorde senare klart för Mathias att han säger upp bekantskapen just för detta. I förhör har Mikael Rönnqvist själv uppgett att han kanske inte alltid talat sanning i telefonsamtal. Trots dessa omständigheter bedömde tingsrätten innehållet i dessa samtal som bevis för att jag skall vara egentlig ägare och omvandlade summorna till narkotikabrott.

Mikael Rönnqvist har varit avlyssnad sedan i vart fall december 2008. I tingsrätten har åklagarna hävdad att jag ensam var målspersonen i Spanien. När vi sent i hovrätten fick tillgång till material från Spanien framgår Mikael Rönnqvists ”roll” i uppstartandet av ”Playa”. Hovrätten har dock bara sett en bråkdel. Åklagarna har tillgång till omfattande telefonavlyssning med Rönnqvist men har valt ut ett fåtal samtal. Försvaret har inte tillgång till Rönnqvist samtal och här bryter man uppenbart mot

²⁷ RättsPM 2008:4 s.10.

equality of arms. Tingsrätten hade inte heller kunskap om att Rönqvist flickvän träffade DEA agenten Tim Moran och att man kom överens om en provokativ åtgärd (inte emot mig). Kanske detta hade påverkat samtalens reliabilitet?

4.7 Huset i Sitges

I domen står det att jag uppgett adressen till huset vid något tillfälle. När man skulle skicka ett VISA kort till mig från banken på Cypern uppgav jag först min mors adress. Revisorn sa då att om jag uppger en adress i Sverige kan jag få problem med skattemyndigheten då de kan påstå att jag då har koppling till Sverige. Därför gav jag adressen i Sitges. När det skulle skickas fälgar till en bil som fanns i Sitges uppgav jag också den adressen naturligtvis. Jag har bevisligen vid många andra tillfällen uppgett min mors adress i Sverige. Om omständigheten att jag uppgett adressen i Sitges skall vara ett tecken på att jag äger huset blir frågan varför jag då inte äger Elisabeth och Bertils gård i Knivsta?

Tingsrätten använder sig också av omständigheten att jag vistats i huset. Vore det inte märkligt om jag inte vistades i huset när jag befann mig i Spanien om någon i familjen äger huset? Elisabeth har vistats i huset men hon anklagas inte äga huset. Harriette själv har naturligtvis vistats i huset frekvent men hon äger tydligen inte huset. Egentligen skall det inte spela mig någon roll om någon tror att jag äger huset men då köpeskillingen omvandlas till narkotika och dessutom skadestånd till Sverige så förväntar jag mig att bevisnivån också hamnar på samma nivå som vid grova brott. Gör den det med dessa resonemang?

Det känns som om tingsrätten genom förutfattade meningar beslutat sig för att alla pengar i målet tillhör mig, alla pengar måste komma från brott, och därefter anger man bara de skäl man kan finna utan att utföra en adekvat bevisvärdering. Detta förfarande är naturligtvis kränkande då det uppenbart anses som oviktigt att göra adekvata bevisvärderingar.

Det lär sakna betydelse men jag begärde ut fotografierna från sidomaterialet på de hus som förekommer i min facebook men har inte fått ut dem. Jag begärde ut dem då Alejandro fick frågan om han sett ett hus i Spanien på fotografi. Det finns inte exteriör bilder på Harriettes hus men på ett par andra hus. Kan där också tillägga att den restaurang Alejandro sett fotografi på är Malam som finns i OSHUMS lokaler och som drevs av Tito Bosh.

4.8 Brott mot artikel 6; brottsmisstankar i Spanien och rätten att inte kriminalisera sig själv

När jag förhörs i Sverige säger jag att jag inte vill svara på frågor om ekonomi eftersom det skulle kunna leda till skatteproblem. Förhørsledarna försöker vifta bort det och säger "tror du det kan bli något problem". Jag frågar då om de kan ge mig immunitet men de kan de inte. Under 4 månader förhörs jag främst om nattklubben, huset och Bona Fide. Den spanska mail korrespondensen har nu visat att Karin Bergstrand under denna tid undanhåller mig information om att det i Spanien bedrivs en utredning med inriktning på penningtvätt och skattebrott.²⁸ Spanien vill att jag skall delges detta men Karin Bergstrand fattar själv beslutet att jag inte skall få veta det. Det framgår också att hon löpande skickar ner mina och Harriettes förhör. Vi förhörs alltså egentligen i en brottsutredning i

²⁸ Se sakframställan om mail korrespondensen med Spanien.

Spanien utan att vi vet om det. Detta torde vara ett brott mot EKMR. När man skulle förhöra "Coleta" i Spanien delgav man honom att hans förhör också kommer skickas till DEA. I hans fall ville man såldes agera korrekt men inte i vårt fall.

När förhör skulle hållas via videolänk med Spanien valde jag att inte svara på frågor. Jag hade inte träffat min spanska advokat och han sa per telefon inför förhöret att det är bäst att inte tala på den telefon han använde eftersom det var förundersökningsdomarens telefon. Som vi sedan sett i mailen hade Karin Bergstrand försökt få förundersökningsdomaren att avlyssna advokatsamtalen. Som hovrätten också sett i mail har den spanska förundersökningsdomaren sökt igenom Mauritz dator på ett sätt som Karin Bergstrand beskrev som "not so formal". Jag tror min spanska advokat gjorde en korrekt bedömning att man inte skulle tala per telefon. I mail som hovrätten inte fått se, dvs. mail från den spanska förundersökningsdomaren till Bergstrand, framgår att han tyckte det vara alldeles perfekt att jag och Harriette inte svarade på frågor. Det är bättre för dem skrev han.

Som hovrätten också fått se har Karin Bergstrand lagt sig i frågan om vilka advokater vi skall ha i Spanien. Ifall jag anlitat en dyr advokat skulle ju Martinsson sättas dit för han får tydligen inte meddela någon om att ta fram pengar till en bra advokat. Det är den spanska förundersökningsledaren som sedan valde vilken advokat jag skulle ha.

Under rättegången valde jag att inte lägga fram bevis för mina legala inkomster. Vid denna tidpunkt hade vi fått kunskap om utredningen i Spanien och jag hänvisade till problematiken och rätten att inte kriminalisera mig själv. Idag vet vi att det som riskeras i skattemålet är 12 år. Det är vad förundersökningsdomaren yrkar på. När jag valde att inte redovisa mina legala inkomster konstaterade tingsrätten att jag bara påstår att jag har sådana, dvs. jag har inte *bevisat* de legala inkomsterna. Man konstaterar då att jag måste ha begått två grova narkotikabrott.

Nu har det också framkommit att i Spanien har man använt tingsrättens dom som underlag för åtalet där. I och med att jag döms för narkotikabrott i Sverige yrkar man också på 8 års fängelse för penningtvätt. Jag riskerar alltså **20** års fängelse i Spanien och böter på **240 000 000 kronor**. 24 miljoner EURO. På samtliga i åtalet yrkas på drygt 1 miljard kronor i böter.

Den Spanska utredningsdomaren har garderat sig mot ett frikännande i hovrätten genom att skriva att jag utfört många fler transporter än de jag åtalats för i Sverige och jag skall där ha tjänat in en "kolossal" förmögenhet. Sverige har enligt honom valt att begränsa sig och bara åtalat för ett fåtal av transporter.

Man kan beskriva det som hänt som att tingsrätten lade bevisbördan på mig och Harriette på så vis att ifall Harriette inte bevisade ursprunget för kapital ansågs det vara mitt. Ifall jag inte bevisade legala inkomster ansågs de härröra från narkotika som transporterats med Mauritz båt. Då jag valde att inte riskera att kriminalisera mig själv, vilket uppenbarligen innefattar en risk på 12 års fängelse i annat land, dömdes jag för grova narkotikabrott till 18 års fängelse. När jag väl fått dessa 18 år används de senare i landet där jag inte ville kriminalisera mig, med risk för 12 års fängelse, till att yrka på ytterligare 8 år då det skall avse narkotikapengar enligt svenska domen.

När jag i Sverige åberopade min rätt enligt artikel 6.2 i EKMR kan det såldes rendera i **38** års fängelse.

4. 9 Sammanfattning ekonomi

Utan tillgång till spanska förundersökningen har tingsrätten funnit det styrkt att jag investerat 25 miljoner kronor i nattklubben. Detta kände sig tingsrätten trygg i trots att det inte ens finns underlag för att 25 miljoner verkligen investerats av någon enskild person, eller alls, och än mindre av mig. Utan att förhört försäljarna eller tillgång till spanska förundersökningen har tingsrätten kommit fram till att huset i Sitges finansierats av mig. Med bakgrund av en filenot från möte där jag inte deltagit slog man fast att jag investerat 27 miljoner i ett fastighetsbolag. Genom främst nyttjande av båten Bona Fide anses jag ha finansierat den. Ovan omständigheter utgör drygt 70 miljoner kronor.

Det skulle inte spela någon roll i Sverige om man så tror att jag investerat 200 miljoner men då summorna omvandlas till grova narkotikabrott och dessutom medför skadestånd får varenda krona betydelse.

Beloppens storlek betraktas som bevisning för att just narkotikabrott begåtts. Det utdömda straffet om 18 år överstiger de flesta morddomar och bevisnivån borde därför vid varje enskild investering korrespondera med bevisnivå med just morddomar. Bevisnivån skall ju vara högre desto grövre brottet är.²⁹

Eftersom ekonomin omvandlas till grova brott måste också krävas att *utredningen* kring varje enskild investering är lika robust som vid just grova brott.³⁰

Yrkande av förverkande av extremt stora belopp torde också medföra att utredningskravet skall vara det allra högsta. Utan den spanska förundersökningen och utan att personer förhörts kan man rimligen hävda att även utredningen kring ekonomin är synnerligen bristfällig.

Ifall jag stämmer Harriette i Schweiz, Joakim Kuylensstierna i Sverige eller Emilio Ingrosso i Spanien för att få deras tillgångar och återopar den motivering och bevisning som presenteras i tingsrättens dom är det då sannolikt att jag skulle vinna? Det är lockande att pröva men ifall man direkt kan säga att det inte är troligt, eller rent av omöjligt, att jag skulle vinna hur kan man då omvänt utdöma skadestånd med hänvisning till att jag gjort dessa investeringar och dessutom omvandla det till narkotika?

²⁹ För de svåraste brotten måste man fordra avsevärt mer än 95 % sannolikhet för att fälla, för enkla trafik- och andra bagatellförseelser krävs knappast mer än att det framstår som avsevärt sannolikare att den tilltalade är skyldig än oskyldig. *Beckman* i NKÅ 1952-53 s.243.

³⁰ "Om man accepterar ett differentierat utredningskrav kan man säga att omfattningen av den utredningen som läggs till grund för bevisprövningen varierar, såväl beträffande olika måltyper som samma måltyper. Lindell har föreslagit en "grov indelning" av utredningens omfattning i relation till måltyp: (a) knapp utredning (summarisk process, användning av civil- och straffprocessuella tvångsmedel, interimistiska beslut, lindriga brottmål, inhibition, tredsdom, undersöknings- och handräkningsmål, (b) "normal utredning" (ordinära brottmål, merparten av dispositiva och indispositiva mål) samt (c) fullständig utredning (vid t.ex. grova brottmål, statusprocesser och vissa skadeståndsmål)". Lainpelto, *Katrin Stödbesvisning i brottmål* s.264.

Jag trodde tidigare att vår dom var unik i världen då man omvandlat kapital till narkotikabrott men fann förra veckan en dom där en person dömdes för 5 hekto amfetamin genom innehav av 100 000 kr i kombination med ett amfetaminbeslag. HD ansåg däremot att man inte kan göra så.

NJA 1991 s.612

”Enligt HovR.n.s i denna del lagakraftvunna dom innehade Lillemor Ö i början av febr 1991 olovligen 1131 g amfetamin. Riksåklagaren har gjort gällande att beloppet om 100 000 kr utgör vederlag som hon erhållit vid försäljning av amfetamin ur samma parti. Han har emellertid inte angivit eller fört bevisning om något tillfälle då Lillemor Ö skulle ha överlätit narkotika. [...] Lillemor Ö har inte på ett godtagbart sätt kunnat förklara sitt innehav av 100 000 kr. Vad som framkommit i målet utesluter emellertid inte att hon kan ha fått pengarna på annat sätt än genom försäljning av amfetamin. Andra förklaringar till innehavet är tänkbara. Åtalet mot Lillemor Ö för olovlig narkotikaförsäljning är vid sådant förhållande inte styrkt. Utredningen i målet ger inte heller stöd för riksåklagarens i andra hand framförda påstående att de hos Lillemor Ö påträffade pengarna utgjort vederlag antingen för narkotika som hon avsåg att förvärva eller narkotika som försålts av andra.”

Annat NJA fall som visar på konsekvens när förklaringar av pengars ursprung inte accepterats:

NJA 1989 s.862

”Beloppens storlek, vad som framkommit om hur sedlarna förvarades och om dessas valörer samt omständigheterna i övrigt vid polisingripandet talar med viss styrka för att pengarna härrör från brottslig verksamhet. I samma riktning pekar den bristande trovärdigheten av de förklaringar som de tilltalade lämnat till sitt penninginnehav. I målet finns emellertid ingen utredning om något bestämt brott varigenom de aktuella sedlarna skulle tillgripits eller eljest berövats ägaren. Omständigheterna är ej heller sådana att det likväl kan hållas för visst att sedlarna var frånhända annan genom brott; flera andra möjligheter är tänkbara, även om man skulle utgå från att pengarna har anknytning till brottslig verksamhet. Åtalet för häleri skall därför ogillas.”

5 Åtalspunkt 4

Försvaret har presenterat en omfattande sakframställan angående aktiviteterna kring Tom Jonsson och OSHUM. Jag vill här konfrontera åklagarnas åtal mot logiken och ber hovrätten noga analysera detta. Jag påstår att det faktiskt här finns flest svar.

5.1 Planeringsresa

Åklagarna påstår att resan med Bona Fide var en planeringsresa inför smugglingsplaner med båten Solero juli 2009. Jag har inte riktigt förstått vad planeringsresa är och då Rudström visade på en karta hur vi åkte synes de kanske mest tycka det var en exotisk resa. Men om man avser att det vid samma tidpunkt som resan ägde rum skett en planering av smuggling skulle det ha medfört vissa konsekvenser. Det primära är naturligtvis att Mauritz vid hemkomst till Sverige varit inställd på att detta skulle ske. Han borde därtill också ha varit införstådd med att han skall köpa en smugglingsbåt.

Det torde också ganska omgående, med tanke på den begränsade tidsluckan som finns för översegling, omedelbart funnits kapital för att införskaffa båt om han haft planen vid denna tidpunkt. Försvaret har åberopat omfattande bevisning för att Mauritz inte alls haft denna plan efter hemkomst till Sverige. Ny bevisning har presenterats dels i form av telefonsamtal och mail men också genom ett vittne. Men jag vill ändå påpeka följande angående den påstådda planeringsresan.

Jag anlidade Mauritz som kapten på Bona Fide. *Detta* var syftet för Mauritz närvaro på resan med Bona Fide. När Mauritz säger att han är där för att han är bra på det han gör åsyftas naturligtvis att han är en duktig *kapten*. Åklagarna vill få det till att han skulle vara på Bona Fide för att han är en bra smugglare. Vore detta en merit för att köra Bona Fide? De har till och med framfört en teori om att Mauritz skall köra Bona Fide *för att* få utföra en smuggling. "Det kommer att löna sig framöver". Naturligtvis åsyftar han rederiprojektet eller andra lagliga projekt, eller att få låna pengar att ta hem Hijack.

Enligt åklagarnas teori har jag alltså haft tankar på att anlita Mauritz för att transportera ett stort kokain parti från Colombia till Sverige. Jag vill då att hovrätten prövar logiken i att jag i denna situation skulle anlita den tänkta smugglaren att vara kapten på Bona Fide; som skulle till Colombia (jämför åklagarnas resonemang att en huvudman håller sig långt från dem som hanterar narkotikan). När vi reser med Bona Fide registreras vi i de flesta hamnar på en "zarp". När Mauritz anländer till Colombia registreras han tillsammans med mig och Bona Fide. Ifall Mauritz blir gripen med kokain kommer man att utreda varför han varit i Colombia, vilket man ser i hans pass. Vid denna utredning kommer man direkt fram till Bona Fide och mig. Är det rimligt att anta att jag skulle ha anlitat Mauritz som kapten på Bona Fide om jag visste vad han senare skulle göra? Jag kan garantera att ifall jag någon gång skulle ha fått kunskap om att Mauritz ämnat smuggla *narkotika* 2009 har jag inte haft något "samförstånd" med det. Det är stor skillnad mot penning eller flyktingsmuggling ifråga om hur det skulle kunna belasta mig.

5.2 25 maj

Resonemanget ovan kanske kan tyckas halta då det finns bevis för att Mauritz anstiftats runt 21 maj 2009. Åklagarna har alltså uppenbarligen fel då de påstår att det vid tidpunkt för Bona Fide resan funnits smugglingsplaner hos Mauritz. Man kanske då skulle tänka att jag kom på idén senare än resan med Bona Fide och därmed håller inte resonemanget ovan. Först kan man konstatera att den gemensamma registreringen då ägt rum och någon sådan idé knappast skulle uppstå från min sida med det som hänt.

Den 25 maj framgår det att jag tror att Mauritz skall komma den 26 **maj**. När Mauritz säger att han skall komma den 26 **juni** säger jag att det är alldeles för sent. I samtalet framgår också att Mauritz bara kan stanna några dagar för sen vill han iväg och segla sin båt som ligger på Bahamas (Hijack). Han säger alltså inte till mig att han har ändrade planer. Men här vill jag att hovrätten riktar särskild uppmärksamhet till följande. När jag tror att Mauritz skall komma 26 maj tror jag uppenbarligen också att han skall segla över atlanten tidigare än vad han ska. Mauritz säger att han hela tiden sagt att han om han kommer till Cartagena så blir det inför han skall åka till Bahamas och segla Hijack. Han kanske också berättade när detta skulle ske men jag hade uppenbarligen inte noterat det, vilket jag kanske gjort om jag vore involverad i en smuggling? Som framgår av samtalet tog det lite tid

innan jag förstod när han skulle segla över. Jag måste ha trott att han ska segla över första eller andra veckan i juni, dvs. inom **2-3 veckor**, om jag trodde han skulle komma 26 maj och blev förvånad att man kunde segla över så sent som **första veckan i juli**. Den 25 maj har Mauritz inte pengar att köpa Solero. Jag trodde och ville att Mauritz skulle komma till Cartagena dagen efter, och därefter skulle han åka till Bahamas och segla hem Hijack. Ser man på första samtalet efter Mauritz kommit hem ville jag att han skulle komma såfort som möjligt och alltså ännu tidigare. Hur går dessa omständigheter ihop med åklagarnas hypotes?

Hypotesen är att jag anlitat Mauritz för att smuggla en stor mängd kokain med enormt värde. Man kan förutsätta att den typen av verksamhet föregås av noggrann planering. Om jag tror att Mauritz skall segla någon gång inom **2-3 veckor** skulle ett narkotikaparti ha behövt varit färdigt för avfärd vid tidpunkt för samtalet. Men jag skulle trots det inte ens veta exakt när Mauritz tänkt segla? Dessutom måste väl rimligtvis också smugglingsbåten ha varit förberedd. Mauritz borde då ha haft pengar för köp av Solero vid denna tidpunkt, eller kanske redan köpt den. Jag ber hovrätten analysera dessa situationer noggrant.

När skulle Mauritz få pengar och ha tid att finna en båt och arrangera köpet om han skall till Cartagena dagen efter? Och hade jag tyckt att det varit viktigt, och vid denna tidpunkt lämpligt, att Mauritz kommer ner till Cartagena om han skall ordna allt detta på några veckor? Man ska ha i åtanke att jag ville att han skulle hjälpa till med reparationer på Bona Fide och om möjlighet fanns förflytta den vidare till Venezuela. Detta finns bevis för. Att resor med båtar kan dra ut på tiden pga. dåligt väder etc. är väl känt efter första etapperna med Bona Fide. En sådan "väderolycka" hade omintetgjort en segling över atlanten och risken hade knappast tagits. Jag får inte logiken att gå ihop och i min värld bevisar denna omständighet att jag inte kan vara Mauritz Anderssons uppdragsgivare samt att jag vid tidpunkt *efter* han fått uppdraget saknade kunskap om vad han skulle göra. Jag kan alltså inte ha anstiftat Mauritz och jag kan knappast ha anstiftat han via Andreas Niklasson som påstås, vilket samtal den 14 maj bevisar. Jag kan knappast försök anskaffa och förvärva ett parti då denna aktivitet rimligtvis måste ha initierats innan eller i samband med att Mauritz tillfrågats. Detta alldeles oavsett om det verkligen har existerat någon narkotika 2009. Och även om verkligheten skulle vara så att Paul Pott bara blivit tillfrågad om han kan få fram en kapten av någon som kanske skulle få fram någon som vill få narkotika transporterat, att det därmed aldrig i Mauritz krets skett några försök till anskaffande eller förvärvande av narkotika, så visar i vart fall ovan att jag inte kan vara den som fått en förfrågan om att ta fram en kapten. Och jag kan knappaste heller vara den som skulle ha haft narkotika.

5.3 Lån av 20 000 euro

"Den 4 maj skickade Mauritz Andersson ett mail till Jonas i vilket han skriver bl.a. att han behöver låna 20 000 euro. Den 7 maj 2009 skickade Mauritz på nytt ett meddelande till Jonas i vilket han skriver att han vill att Jonas ringer honom och att han behöver hjälp. Den 9 maj skickade Mauritz ytterligare ett mail till Jonas på samma tema."³¹

³¹ Tingsrättens dom s. 32.

”Det framgår av utredningen att Mauritz Andersson vänt sig till Jonas Falk för att få ekonomisk hjälp i samband med att Mauritz Andersson börjar leta efter en lämplig segelbåt att förvärva. I telefonsamtal mellan Mauritz Andersson och Andreas Niklasson den 29 maj 2009 frågade Mauritz om Andreas pratade med J. Två dagar senare sa Andreas Niklasson till Mauritz Andersson att han pratade med ”honom” och fått hans godkännande.³²

”Mauritz Andersson har vänt sig till Jonas Falk för ekonomisk hjälp under samma tid som han planerar inköp av segelbåten han avsett att använda för narkotikatransporten. I ett telefonsamtal med Andreas Niklasson, också det i anslutning till det planerade båtköpet, har Mauritz Andersson frågat om Andreas frågat J. Andreas Niklasson svarade några dagar senare att han hade pratat med ”honom” och fått ”hans” godkännande.³³

Först vill jag påpeka att Mauritz inte skrivit direkt till mig, men han har i ämnesraden skrivit ”to Jonas”. DVS adressen är en bekants men han hälsar via denne då han inte har mitt nummer och han har bevisligen inte heller någon email adress eftersom han ofta frågar efter en sådan.

Tingsrätten synes ha lagt stor vikt vid att Mauritz ville låna pengar under våren. Man har också dragit slutsatsen att dessa pengar skulle användas för inköp av båt som skall användas för smuggling. Man har dock inte skrivit att lånet realiserats. För att belasta mig för det drar man också slutsatsen att jag skulle känna till att båten skulle användas för narkotikasmuggling.

5.4 Ny bevisning

Efter tingsrätten fann vi ett telefonsamtal som ägde rum ett par dagar innan han tillfrågade mig och det visas där att Mauritz inte alls skulle ha dessa pengar till smugglingsprojektet. Smugglingsprojektet existerade dessutom inte vid denna tidpunkt som är 11 maj. Men redan i samtal mellan mig och Mauritz framgår att jag uppfattat det som att han ville låna pengar för att ta hem Hijack för att sälja den. Det är för mig svårt att förstå hur tingsrätten kommit fram till sin slutsats att förfrågan om de 20 000 euro skall belasta mig.

Efter tingsrätten fann vi också omfattande bevisning för hur pengar hanterats av Jim och Jimmy. Man ställer sig då frågan varför belastade hanteringen av pengar inte dem det minsta? Det enkla svaret är att de inte känner mig. Den ena av dem har kontakt med Mauritz på hans safemail adress och skriver att han råkar göra bort sig genom att skriva till fel adress. Men detta är ointressant? Vill här påpeka att dessa samtal skall alltså vid en objektiv bedömning helt sakna betydelse för försvaret.

5.5 Juli 2009

Åklagarna påstår att Andreas är Paul Pott. Utan detta påstående finns inte skäl ens att analysera våra samtal. Det är ostridigt att Mauritz åker ut den 3 juli och att han skall hämta upp något den 4 eller 5 juli. Jag påstås vara ägare/köpare av detta parti och ifall Mauritz fått korrekta uppgifter om storlek

³² Tingsrättens dom s.120.

³³ Tingsrättens dom s.125.

har det ett värde om flera hundra miljoner kronor. Både enorma summor och liv står på spel vid den typen av hantering kan man anta.

När Andreas anländer till Barcelona vet jag bevisligen inte om det. Detta innebär att det också torde kunna anses bevisat att jag inte haft kontakt med Andreas dagarna innan. Men att vi hade möjlighet till det via mail finns bevisning för genom senare samtal där det visas att vi under sommaren har varandras mailadresser. Är det rimligt att en huvudman inte ens har kunskap om att en leverans skall ske dessa datum? Är det sannolikt att Andreas, ifall jag vore huvudman till honom, skulle sticka från Colombia mitt under leverans utan att först meddela mig om det? Enligt mail begav sig Paul Pott till Barcelona för att sätta sig i säkerhet från ägarna ifall Mauritz avbryter. Finns det då en ägare/köpare i Barcelona?

Åklagarna påstår att jag som huvudman håller mig i bakgrunden för att inte ta några risker. Det måste vara därför Andreas ska sköta mail kommunikation. Är det riskabelt att sköta mail med en alias? Och här vill jag att hovrätten riktar särskild uppmärksamhet till följande.

Andreas och jag pratar på min privata telefon som jag använder för att ringa min mor och Harriette. Det är alltså den enda telefonen jag har som lär vara avlyssnad. Det framgår i samtalen att jag misstänker att telefonen är avlyssnad. När jag talar om Tom talar jag i koder "betalar han inte hyran kan han inte flytta därifrån" osv. Jag hade i juli 2009 andra telefoner. Jag kunde ha köpt en kontantkorts telefon. Andreas och jag befinner oss i Barcelona och träffas varje dag. Ifall jag skulle ha begått olagliga handlingar i samband med Mauritz aktiviteter hade jag då talat om det per telefon och dessutom på min privata telefon?

Det har i samband med Mauritz aktiviteter uppenbarligen uppstått allvarliga problem. Finns det något samtal mellan mig och Andreas där det ens påstås att jag hjälper till med något? Finns det i något av dessa samtal tecken på att jag ger Andreas någon information? Om jag vore involverad i Mauritz brott så skulle kontakterna enligt åklagarna också vara mina. Som köpare måste jag känna försäljarna och ha någon form av förtrolig relation. Jag måste vid något tillfälle ha förhandlat med dem. Ett anskaffande eller förvärv måste ju vara fullbordat innan en speedboat kan få narkotikan. Personerna måste tala spanska. Trots detta skall jag alltså aldrig själv ha kontaktat personerna och löst frågan eller ens frågat dem vad som händer? Det skall Andreas sköta åt mig medan jag äter lunch på CDLC eller shoppar i samma stad. Syftet skall vara att jag inte vill riskera att skriva anonyma mail utan vill hellre få rapporter via avlyssnad telefon.

Här kan då också tilläggas att de utpekade mellanhänderna dessutom skall vara Sergio Trujillo och Alejandro Arango. Jag har dem på min Black Berry där meddelanden inte går att avlyssna. Jag har alla mina Colombianska vänner i min Black Berry eftersom det där precis som i Spanien och USA är den vanligaste sortens telefon. Jag kan såldes när som helst skriva vad som helst till vem som helst på denna telefon.

Mauritz åker ut den 16 juli för att möta någon natten till den 18 juli. Natten till 18 juli kommer ingen och det måste då alltså ha varit ganska stressat för dem som varit involverade. Detta skulle man veta på morgonen 18 juli. På eftermiddagen den 18 juli åker jag till Ibiza. Vad jag gjorde där har redovisats. Är det sannolikt att jag skulle ha gjort det om Mauritz inväntade ett parti tillhörande mig? På Ibiza

skulle jag sedan inte heller ha bemödat mig att gå in på Paul Pott mailen och sett efter vad som hänt trots att jag enligt åklagarna har inloggningskoden. Detta saknar logik och hovrätten minns att jag ställde en del frågor till Karin Bergstrand just för att jag inte får ihop logiken avseende något i deras påståenden.

5.6 Paul Pott mail

Som hovrätten såg frågade jag Rudström under förhöret i tingsrätten om de påstår att jag skrivit mailen som lästes upp. Svaret var då att de *inte* påstår det. Min fråga var framprovocerad av att Rudström läste upp alla Paul Pott mail i mitt förhör och utan att jag anklagas författat dem kan man inte ställa frågor om dem. Det var provocerande att Rudström utnyttjade förhöret till att upprepa mail.

När jag såg ett fotografi på Andreas Niklasson utanför hans hotell den 8 juli och såg att polisen spanat senare samma dag när jag hämtar Gredelöv antog jag att det borde finnas spaning under hela dagen. Jag påpekade då detta, vilket framgår i förhöret i tingsrätten, och efter det ställdes en förfrågan till Spanien. När svaret kom tog det en månad innan vi fick ta del av resultatet och man sa under tiden att man behövde dubbelkolla en sak. Som känt framkom det där att Andreas inte kunde vara författaren till mail från kl. 14.07 denna dag. Den lösning man konstruerade, innan man ville delge oss svaret, var att *jag* nu helt plötsligt hade skrivit mail. Jag skulle alltså ha skrivit mailet men ville få fram spaningsrapporterna från den dagen, vilken hade kunnat binda mig till detta internetcafé. Är det logiskt?

Åklagarna påstår nu i hovrätten att man kan åka från detta internetcafé till Andreas hotell på 5 minuter. Detta är fel. Det finns i hela detta område ingen möjlighet att parkera på gatan. De parkeringsgarage som finns i området ligger under gatan Gracia. För att gå ner i garaget, betala, gå fram till bilen och sedan köra ut tar minst 5-10 minuter. Jag är i detta område dagligen så jag känner väl till det. Det är också det mest trafikerade området i Barcelona eftersom Gracia är huvudgatan där alla hotell, restauranger, butiker, banker etc. är belägna. Alla turister befinner sig där. Vidare är varje gata enkelriktad vilket medför att det tar längre tid att komma dit man vill. Jag vågar påstå att det är minst 6-8 rödljus mellan närmsta garage från den gata där Internet caféet ligger och hans hotell. Om man stannar 1 minut vid varje rödljus innebär bara den väntan 6-8 minuter. Det är alltså *omöjligt* att befinna sig på Internet kl.14.07 och sedan med bil anlända 5-10 minuter senare vid Andreas hotell. Detta är bevisbart.

Jag har lämnat in en egen analys av mailen men vill också påpeka att någon egentlig språkanalys inte gjorts av åklagarna. Åklagarna har haft god tid på sig att anlita riktiga experter för en språkanalys. Det finns naturligtvis en anledning till varför man inte gjort det. Det smått absurda är också att vid en skriftanalys söker man sannolikhet genom förefintligheten av *sällsynta* egenheter i skriftsättet. I mitt fall är den sällsynta egenskapen en korrekt grammatik. Är det en sällsynthet?

Rudström påpekade i sin slutplädering att jag visst kunde ha författat mail visst datum trots att jag påpekat att jag var hos advokat vid denna tidpunkt. Man påpekade att de åberopade samtalen ägde rum någon timme tidigare och att de därför inte gav mig ett alibi. Jag vill då här påpeka att samtalen bevisar mitt påstående att jag denna kväll varit hos advokaten men inte den exakta tiden då jag

lämnade mötet. Däremot kan ett försök att ringa Andreas och sedan Lorena visa när det troligen skedde.³⁴ Men som jag sa under rättegången kan ett förhör med advokaten, eller en kontroll av hans faktura, reda ut frågan.

Även om inte tingsrätten påstått att jag skrivit Paul Pott mail så saknar ju inte frågan betydelse. Skulle jag ha skrivit Paul Pott mail skulle det kunna utgöra en brottslig handling. Jag påstår att det faktum att jag *inte* skrivit några mail har visst bevisvärde för att jag inte är involverad.

Då det tidigare endast funnits påståenden om att Andreas är författare har försvaret inte frågat SSI eller spanska poliserna hur spaningen mot mig sett ut i juli. Men då det i en rapport framgår hur det såg ut i juni kan man nog ta för visst att det bedrevs spaning mot mig varenda dag i juli.

Avslutningsvis om Paul Pott mail kan påpekas att "QuQu" på Gracia inte är det kafé som jag träffade Marc på. Jag hade nog inte åberopat samtal från sidomaterialet ifall så var fallet. Kanske positionering av telefonen kunde bevisa det?

5.7 Flyktingsmuggling

Jag har berättat att jag i juli blev kontaktad av en gemensam vän till Mauritz där Mauritz, som inte hade möjlighet att kontakta mig, bad denne fråga mig efter kontakterna på flyktingsmuggling. Åklagarna har i sin slutplädering bett hovrätten avfärda detta genom att säga att Mauritz den 19 juli skrev till Tim och bad denne förbereda för 10-12 personer. Han har såldes inte vänt sig till mig. Detta var alla argument man hade. Detta är en oerhört viktig del i rättegången då det påstås att jag talar om narkotikaleverans i samtalet den 30 juli medan jag berättat att jag talar om flyktingsmuggling. Det enda vi är överens om är att jag talar i koder. Leverantörer är *inte* leverantörer utan de som organiserar flyktingar. Om jag hade talat om Mauritz narkotikaaktiviteter hade det ju varit i klartext med leverantörer etc. Är det sannolikt att jag hade gjort det på Mauritz privata telefon? Ska jag tala i klartext om grovt narkotikabrott när jag talar i koder om t.ex. båtaffärer såsom rallybilarna osv.?

Genom Paul Pott mail kan man se att Mauritz i ett tidigt skede fick tankar att utföra en flyktingsmuggling. I mailet med Tim framgår med all tydlighet att detta satts igång samt att det först varit ett positivt svar. Det är sedan bevisat att Mauritz *inte* fick någon körning trots att det den 19 juli uppfattats som klart då Tim skall förbereda vissa aktiviteter. Det är detta vi talar om i samtalet den 30 juli.

Om man hade åkt och förhört Tim hade man kanske fått intressanta uppgifter och man hade kunna visat en fotokonfrontation med intressanta resultat. Mer än så behöver jag inte säga angående min relation med Tim eftersom denna skrift inte är ett förhör.

När jag under utredningen förhördes om samtalet den 30 juli berättade jag att detta är något annat än vad som behandlas i denna utredning och att jag väntar med att berätta om det. Som jag förklarat i rätten hade jag vid den tidpunkten ingen kunskap om det fanns bevis för flyktingsmugglingen. Om jag hade berättat att detta handlade om det medan det saknades bevisningen för sådan verksamhet

³⁴ Se min analys.

samtidigt som kanske Mauritz nekade till det hade mitt svar låtit som en väldigt fantasifylld bortförklaring.

I samband med detta ämne vill jag också påpeka Mauritz förhörsuppgifter där han säger att jag blir hans bästa vittne ifråga om att han tjänat pengar på annat än narkotika. Mauritz åsyftade denna verksamhet. Ifall jag var involverad i narkotikabrott hade han nog inte velat åberopa mig som hans bästa vittne.

5.8 Kinamannen

Åklagarna påstår att jag är Kinamannen och tingsrätten slår fast att det är styrkt utom rimligt tvivel. Vidare fastslår tingsrätten att kinamannen är huvudman för Mauritz smugglingstankar 2009.

Tingsrätten har uppenbarligen inte analyserat innehållet i mailen och man kan inte heller ha gjort en adekvat bedömning ifall åklagarnas analys av Buster kan leda till en slutsats om identitet på kinamannen. Det är för mig ytterst märkligt att man överhuvudtaget använder sig av Busteranalysen.

Ifall den som skriver mail den 20 juli 2009, utan redovisad IP adress, är identisk med den som Paul Pott benämner som Kinamannen så frågar Kinamannen Mauritz när han är i Europa. Mauritz svarar att han är hemma första veckan i augusti. Kinamannen skriver *inte* och bekräftar att han därmed skall möta Mauritz första veckan i augusti. Detta vore en av förutsättningarna för att Busteranalysen skall fungera. Även ifall kinamannen skulle ha skrivit att han kommer första veckan i augusti så hade man sen behövt ett bekräftande *efter* mötet att mötet verkligen också ägde rum. Vilken utredare som helst skulle ha efterfrågat dessa två parametrar innan man ens tänker tanken att titta på Bustermaterialet.

Dessutom betyder inte ett bekräftat möte att personen ringt på Mauritz telefon inför mötet. Kinamannen kan ha skrivit på annan mail eller ringt på annan telefon eller hälsat via annan person. Det finns inget i mailen som visar att Kinamannen måste ha ringt över huvudtaget. Kinamannen kan naturligtvis efter Mauritz information helt sonika åkt till honom någon gång i augusti, eller senare. Trots detta fullt logiska resonemang har tingsrätten konstaterat att Buster visar att *jag* är Kinamannen. Då tingsrätten ansett Kinamannen vara huvudman hade man kunnat förvänta sig väldigt högt ställt beviskrav särskilt kring dennes identitet. Man kan också ställa sig frågan om Kinamannen anses vara huvudman/uppdragsgivare för att man tror det är jag eller om kinamannen, enligt tingsrätten, är huvudman/uppdragsgivare oavsett identitet? Om det senare gäller vore det väl än mer viktigt att hålla höga beviskrav då omständigheten också kan utesluta mig som huvudman/uppdragsgivare för brottet genom att jag inte är identisk med kinamannen.

Jag ringer Mauritz på hans telefon med jämna mellanrum. Jag hade bevisligen redan under våren bokat en resa på hösten 2009 med Bona Fide och det var oundvikligt att jag skulle komma att ringa Mauritz inför hösten. Mauritz har delgett alla sina bekanta att han kommer hem första veckan i augusti. Jag har bevisligen bokat resa till Sverige för första veckan i augusti utan koppling till Mauritz Andersson. Jag åkte också till Sverige 1 augusti. I hovrätten har vi visat det tydligare än i tingsrätten. Här skall också påpekas att man skall vara försiktig när man bokstavstolkar enskilda samtal. Jag säger att jag nog skall försöka vara i Sverige på torsdag, 6 augusti, då Mauritz säger att han kommer hem då. Med bara det samtalet skulle man kunna tolka det som att jag *därför* reser till Sverige. Men med

de andra samtalen ser man att jag redan skulle till Sverige och menade att jag kanske skall *stanna kvar* en dag extra i Sverige för att då kunna träffa även Mauritz som ankom 6 dagar efter jag kom till Sverige. Däri ligger en viss skillnad. Åklagarna känner till detta men valde att beskriva det på sätt som gynnade deras hypotes.

Mauritz skriver till kinamannen att han har en liten båt som skulle seglas hem, Hijack. Jag hade bevisligen kunskap om att Mauritz båt Hijack skulle seglas hem. Mauritz skulle aldrig ha skrivit så till *mig*. Detta mail ensamt bevisar enligt min mening att jag inte är kinamannen.

När Paul Pott får beskrivningen "en person som är Kina" förstår denne direkt vem som avses. Om personen inte är i Kina måste de båda ha kunskap om att personen i vart fall är på plats som inte är hemma. Mauritz vet att jag vid denna tidpunkt är i Barcelona, 26 juni var för sent att komma till Cartagena, och för Mauritz är Barcelona mitt hem. Det skall också påpekas att Mauritz tror att Paul Pott är i Colombia vid denna tidpunkt.

Mauritz skriver att Kinamannen varnat Mauritz för dem han arbetar med. Detta torde väl utesluta möjligheten att Kinamannen är Mauritz uppdragsgivare om han inte anlitar honom samtidigt som han försöker få honom att inte anta uppdraget. För mig synes det vara lite märkligt. Det framgår i mail att Mauritz lånat pengar av Kinamannen och rimlig gissning blir väl att han i samband med detta blivit varnad. Men av intresse ifråga om identitet är att jag inte har träffat Mauritz sedan april och de samtal som finns är avlyssnade. Mauritz har fått smugglingsplanerna runt 21 maj. Kinamannen synes alltså ha haft kontakt med Mauritz i samband eller efter detta. Detta utesluter mig som varande kinamannen då jag inte haft tillfälle att varna Mauritz.

Jag vet inte vad de missade samtalen i juli har för betydelse men åklagarna hävdar att två av de tre samtalen är från telefon som jag disponerat vid annat tillfälle. Jag minns naturligtvis inte om jag försökt att ringa Mauritz vid dessa tidpunkter men efter flyktingsmugglingskontakten har jag förmodligen gjort det. Men jag kan ändå påpeka att detta är telefonnummer som tillhör ett "locutorio", där man ringer långdistanssamtal, och de är inte mina nummer. Det tredje numret vet jag dock inte vad det är för nummer.

Ett passande citat från Ekelöf får avsluta kommentarer kring ÅP4:

*"Det finns bevis, som inte är spår, som ett händelseförlopp eller ett faktiskt förhållande avsatt. Ibland kan man behöva visa upp en bild av kringomständigheter, som bildar en bakgrund, ett mönster, en struktur, som gör bevistemat förklarligt och förståeligt och därmed också antagligt. Något kan denna sorts bevisföring liknas vid att lägga pussel. Bevisföraren framställer ett brottsstycke av en bild av verkligheten, håller upp den avgörande biten, bevistemat, och säger: se hur väl den passar in! Svagheten med detta slags bevisning står klar för alla som lagt pussel: Det som ser ut att passa in i en skinnfäll hör istället till en svart katts svans. Vanligen håller också motparten fram en annan tavla och påstår, att bevistemat passar bättre in där. I rättegång tillkommer en svårighet: det fattas alltid bitar. Tavlans blir aldrig fullständig."*³⁵

³⁵ Ekelöf, Per Olof *Rättegång fjärde häftet* s.159-160.

6 Åtalspunkt 5

I tingsrätten hade vi inte facitsamtalen och åklagarna lyfte då ur meningar ur vissa samtal under hösten 2009 och påstod att t.ex. "mysigt att veta i förväg", "så man kan planera lite", "räknat på sträckorna" avsåg Solero. Efter tingsrätten fick vi fram samtal som visar vad vi talade om. Mauritz var tillfrågad som kapten för en resa till ST Barts och ville vara hemma över jul och ville därför veta hur det blir med resan. Mina förhörsuppgifter bekräftades och även mystiken kring "den andra stora motorbåten" skingrades genom prospektet i sidomaterialet på Azimut 96ån. Också samtalet några dagar efter mötet i Göteborg bekräftar motorbåtarna och resor med dessa. Med den tidigare dolda bevisningen klargjordes alltså vad vi talade om. Detta borde ha föranlett att åklagarna drog tillbaks sina påståenden om samtalen, men de gör de inte.

I Mauritz *svenska* telefon finns **7500** samtalshändelser. Det finns **31** samtal mellan mig och Mauritz varav **29** presenterats i FUP.³⁶ **23** samtal är på hösten 2009 och det finns **1** samtal 2010. Fall 23 av 24 samtal bort från ÅP5 innebär det naturligtvis en kvantitativ förlust för åklagarna men det får också negativ effekt på strukturalbevisningens del avseende befintligheten av kontakt. Ifall bevisning finns att bevekelsegrund för kontakt är annat än Solero blir det svårare att föra hypotetiska resonemang om att just Solero diskuteras i icke avlyssnade konversationer, såsom på mötet i Barcelona och på Bahamas.

Istället för att åklagarna efter facitsamtalens oförmodade entré backade på sina påståenden riktade man in sig på att i vart fall krama ur något ur hösten 2009. Rädda vad som räddas kan. Efter ingående genomgång av materialet kom Mårten Hallsten fram till att detta något fick bli slutsatsen att kodspråk och omständigheten att man kommunicerar via Internet torde kunna gå att sälja in som att något ljusskyggt diskuteras då ingen hör. Sedan påstår man fräckt att vi diskuterat att Solero skall hem och detta tillsammans får utgöra stommen i hypotesen.

Vi har i vår sakframställan noga gått igenom samtalen men på grund av slutpläderingen känner jag mig nödgad att bemöta Hallstens slutplädering och därmed också åskådliggöra åklagarnas agerande. Agerandet visar ju på en bristande objektivitet då man vill sälja in slutsatser som man vet motbevisas av förefintligt material.

Varför kodspråk?: Under hösten märker jag att polisen söker information om mitt konto på Cypern. Man är uppenbarligen intresserad av min ekonomi. Man har också ändrat sig angående att lägga ner målet från 2004. Något är uppenbarligen i görningen. Detta medför att jag avbokar min resa till Sverige där jag skulle delta i Regattan Tjörn runt. Jag blir ovillig att per telefon berätta var jag är. När det gäller projektet med Azimut 96 så frågar Mauritz om den andra stora motorbåten och visst talar vi om renoveringen öppet men jag säger aldrig vad det är för båt, var den skall köpas, eller hur mycket den kostar. När jag vill fråga om tävlingsbåtarna döper jag om dem till rallybilar. Varför? Jo för att ifall jag hade talat om att köpa en Azimut 96 fot och tävlingsbåtar så hade polisens intresse för min ekonomi nog eskalerat, i vart fall inte minskat. Naturligtvis ville jag inte att polisen skulle få

³⁶ Ett icke återoplat samtal är på våren och rör motorerna på Bona Fide och ett är på hösten där Mauritz berättar att någon anlitar honom som kapten för att segla en båt från England till Sverige.

kunskap om finansieringen såsom från vem och från var det skedde. Ifall vi per telefon skulle ge ut detaljer om objekten skulle det var lätt för polisen att få fram information.

Varför måste vi träffas?: Åklagarna lanserade det innovativa påståendet att jag är Mauritz uppdragsgivare för brott eftersom det är ju jag är pådrivande för att träffas. I samtalet den 24 september frågar Mauritz mig om jag kommer den 4 oktober. Vi hade såldes tidigare pratat om att ses då. Det framgår tydligt i samtalet att jag *inte* är särskilt mån om att träffa Mauritz. Man behöver bara läsa innantill vad jag svarar på frågan: "Jag vet inte, eventuellt om jag hinner". Direkt efter detta svar ställer jag en fråga till Mauritz: "Kommer du ihåg den där bilen som du prata om som du hade hittat i Los Angeles förut?". När Mauritz inte förstår mig börjar jag prata om "rallybilen du hittade i Los Angeles förut". När Mauritz svarar att den finns kvar framgår att jag *då* vill träffa honom: "Aja perfekt, men *då* gör vi såhär att jag slår dig en signal närmare den **3:e** då och ser var vi är någonstans **så kanske jag kan möta dig då**". Mauritz replikerar med "Okey, och kan du få till den affären hade det ju varit jävligt smutt".

Samtalet den 24 september *bevisar* alltså att det som provocerade fram intresset att sammanstråla, vilket blev i Barcelona, var ett objekt som fanns tillsalu i Los Angeles. Det kan *omöjligen* vara Solero. Vidare *bevisar* samtalet också att vi talar i koder om något som omöjligen kan vara Solero.

Vad talar vi om i Barcelona då?: Med ovan kan man dra en säker slutsats att vi talat om det som provocerat fram intresset att ses; objektet i Los Angeles. Här kan då tilläggas att när Mauritz skall åka ner till Barcelona säger han till sin syster att han skall åka ner och träffa folk som han tjänar pengar med, som åklagarna åberopat, men han säger också, vilket de inte åberopade, att han därefter skall på båtmässan. När jag förhörs av polisen och fått frågan om när jag har träffat Mauritz har jag svarat att det måste vara i anslutning till båtmässor men kommer inte ihåg datum. Mötet i Barcelona sker bevisligen i anslutning till båtmässan på hösten och mötet på Bahamas sker bevisligen i anslutning till båtmässan på våren. Läger man samman dessa data kan säker slutsats dras att vi under mötet i Barcelona har talat om båtaffärer.

Varför pratar Mauritz om segelbåtar i telefon när han är i Barcelona?: Mauritz rings upp av Tony eftersom denne vet att Mauritz är på väg till USA. Han vet dock inte att Mauritz är i Spanien, vilket framgår av samtalet. Tony frågar Mauritz om han skall hjälpa honom med Hijack. När han får denna fråga säger Mauritz att det inte behövs just nu, *inget händer förrän mars april*. Hade denna person ringt en dag tidigare hade naturligtvis samma svar getts. Mötet har inget med detta att skaffa. Man kan börja med att påpeka att mars april är då säsongen startar på Bahamas. Det är därför Mauritz i alla olika sammanhang talar om just mars-april. Här skall man också titta på följande samtal mellan Mauritz och den han talar med. Notera datumen.

28 februari 2010, bilaga 6:27 sid. 37-38:

T: But I'm, you have your Internet, you have your internet up?

MA: No, I'm, at Tims place now. I have to go to the (ohörbart) for...

MA: But if you, you can actually, just, just send me the e-mail so jag menar whatever question will asked and i'll actually, I, I, I made one e-mail for you. I made like five e-mails today so I had to be connected. Just send them.

T: I'm gonna take, I'm gonna take a boat over to a place that I know.

MA: Ok. Do you think it's positive or negative?

MA: The can't can't you... Well actually put it, put it in the mail.

2 mars 2010, bilaga 6:27 sid 42.

MA: Im actually in Sweden now and It's postboned everything as its is now.

OKM: Haaa?

14 mars 2010, bilaga 6:27 sid. 49,51, 52.

T: You couldn't give him a quick call and say look somebody is, as an introduction, somebody is gonna call you and then so he will followed (...?...) prepared for me?

MA: How many?

T: Well I, I don't, I don't know...

MA: And what day?

...

T: I,I,I can make that, I can make that happen and I probably will have like 18 generators at, at best. Maybe a little bit.

....

MA: But this is a lot, lots of talk. I mean...

T: Yeah ok.

MA: ... On the phone...

T: Yeah.

MA: ...It's not good at all, at all.

Vad är det som egentligen sker i mars-april, flyktingsmuggling? Avlyssnade samtal vi fick fram efter tingsrätten visar att båten Ginette användes till detta. Den båten som jag frågar om Tony tvättat på hösten 2009.

Samtalet efter han träffat mig i Barcelona åberopas till styrkande att Solero skall tas hem. Man skall bara lyfta ut den omständigheten. Men vad bevisar det egentligen? Ifall Mauritz vid denna tidpunkt hade haft uppfattningen att han skall utföra smugglingen över atlanten 2010 hade han väl omöjligen sökt efter transport till Europa i november. Denna åtgärd hade omintetgjort smugglingen. Det är uppenbart att Mauritz träffade sina uppdragsgivare i Florida 23 januari och *där* fick besked om det projektet. Fram tills dessa vacklade nog hans planer avseende detta.

Det vi talar om per telefon efter mötet kan inte ha avhandlats på mötet: Detta påstående var faktiskt rätt förvirrande. Jag förstår inte riktigt vad han vill uppnå med påståenden. Om jag skall gissa så ville man runda problemet med att vi inte pratar om Solero genom att påstå att vi på mötet måste ha talat om något annat än vad vi talar om per telefon, och därmed har vi pratat om Solero? Jag får inte ihop det.

I första samtalet efter mötet, den 2 november, frågar Mauritz om jag fått reda på något kul. Det är som det skall tror jag. Mauritz vill sedan att jag *skriver* om jag inte når han per telefon. Han säger i samband med det: "**för att, för då** kan vi ju hitta, då kan vi ju göra nånting här nu som kan gå ut och köra nånting direkt i början av året här så är det jättekul". Det vi *skriver* om direkt efter mötet är naturligtvis det vi pratat om då vi sågs. Och detta kan omöjligt vara Solero eftersom denne inte skulle seglas i januari. Efter detta ska man notera att Mauritz säger "sen rinner tiden fort iväg och så **som du nämnde där**, det här, du vet med långa resorna och sånt". Var och när har jag nämnt något om de långa resorna om inte i Barcelona? De långa resorna är 3 månader och utesluter också Solero. Vi möttes primärt för att tala om affärerna med tävlingsbåtarna men då vi träffades pratade vi naturligtvis också om Bona Fide och Azimut 96án. DVS det vi pratar och skriver om efter mötet.

När vi pratar om resorna med Bona Fide efter mötet gör vi det i mer eller mindre kryptiska ordalag; men man kan lätt se att det är detta vi pratar om. Mauritz frågar mig i samtalet där jag erbjuder han att ta med sin son: "vad hade du tänkt att åka till, **det som du sa sist då** eller?" (Sist var naturligtvis Barcelona). Mitt svar på detta är att jag skall bestämma detta om ett par dagar och avslutar samtalet med: "jag ska bara kolla lite så slår jag en signal **eller så läser du**". På mailen diskuteras alltså uppenbarligen resor med Bona Fide, som vi har pratat om då vi sågs. Den 14 december talar vi åter om resor med Bona Fide och återigen framgår det att vi inte talar i klartext. När samtalet avslutas efter diskussion om de olika sträckorna, som blir 3 månader, säger jag: "men jag kollar det och senare idag så **skriver jag**".

Våra kryptiska *samtal* ger inte utrymme för att dra en slutsats om ljusskygg verksamhet som dessutom skall kopplas till Solero. Det vi *skriver* om framgår tydligt av samtalen och det finns inget utrymme för att påstå att vi skriver om Solero. Det finns såldes ingen ljusskygg verksamhet att addera med att Solero skall tas hem. Jag har inte med Solero's rörelser att göra.

Reserverat har nämnts i Paul Pott sammanhang och med Andreas: Man hör tydligt i samtalet att jag inte reagerar på ordet reserverat. Jag uppfattade inte det som en e-mail adress. Kan reserverat vara en e-mail adress eller något forum som Mauritz och bekanta använder ibland? Kanske, men jag kände inte till det. Och varför skulle en e-mail adress bara kunna användas för ett ändamål? Vad jag och Mauritz skriver om framgår med all tydlighet i samtalen och det går inte att förändra genom att påstå att han ville använda en e-mail som han använt med andra.

Mauritz berättar ju öppet om resan med Bona Fide till Joakim Sätterskog, därför ljuger Jonas: Jag är den som inte vill att polisen skall veta var jag befinner mig. Påståendet att Mauritz öppenhet med andra om detta skulle utgöra ett bevis för att jag ljuger var väl ändå det mest absurda. Det var väl tur att Mauritz just talade öppet om detta med andra så att det fanns ett facit på vad vi talade om. Att åklagarna dock inte tyckte det var tur förstår man av att de höll dem gömda för oss.

6.1 Net analysis

När jag gick igenom sidomaterialet fann jag några sidor som kallades Net analysis. Man redovisade där websökningar på Mauritz dator 27-28 maj 2010. När jag förstod vad det var bad jag förhørsledarna om samtliga dagar under de sista månaderna innan Mauritz gripande. Förhørsledarna åberopade då direkt det populära ordet integritetskränkande och framhävde att jag ändå inte kan läsa mail utan bara se vad han loggat in på, vilket kanske borde göra det mindre integritetskränkande. Jag stod på mig och ville ha ut hela Net analysis. Efter att jag misslyckats kontaktade Tobias Enochson åklagarna och bemöttes av samma argument från Rudström. Men vi fick tillslut ut det.

Hovrätten känner till hur mycket integritetskränkande material som publicerats i FUP. Tiotusentals samtal och mail. Net analysis skulle alltså anses så integritetskränkande för Mauritz så det vägde tyngre än min rätt till insyn. Det skall då tas i beaktande vad vi hittade där.

Med tillgång till Net analysis ser man att Mauritz den 25 maj inte gått in på en safe-mail server när han ankom till hamn. Man kan också se att han sedan en längre tid haft både Safemail konton och Hushmail konton. Man kan dock inte se hur många olika han haft. Av ovan redovisade samtal från mars 2010 framgår att han en dag hade öppnat fem olika konton och det torde vara med olika personer. Sammantaget ser man att Mauritz den 25 maj kommunicerat/skrivit med/till olika personer. Mauritz kan dessutom ha haft tillgång till andra datorer, vilket han måste ha haft om det inte finns fler beneteau90 mail i oallokerade utrymmet. Men redan dessa uppgifter har naturligtvis stor betydelse när det finns ett påstående att mitt samtal den 24 maj skall kopplas ihop med att mail finns på adressen beneteau90 den 25 maj. Noggrannare analys finns presenterad i sakframställan.

Det är för mig helt uppenbart att man visste vad Net analysis för de dolda dagarna visade. Något annat motiv kan knappast finnas för att man kämpar emot att vi skall få tillgång till det. Man kan t.ex. jämföra integriteten med att man utan att någon ens begärt det publicerade samtliga mail i FUP från Mauritz konto maritimeline@ Safemail.net. Vi hade bara begärt att få läsa dem i sidomaterialet. Det är lika uppenbart att man haft kännedom om innehåll i mail hos beneteau90 och att man *därför* valt att inte begära ut just den adressen.

Här precis som med kinamannen konstaterar tingsrätten att det rör sig om en huvudman. På fortfort1 skriver man huvudman/uppdragsgivare och vid avsnittet om beneteau90 skriver man uppdragsgivare. När man läser mailen kan man utesluta en del roller författaren kan ha varav uppdragsgivare och huvudman är de mest tydliga. Jag kan inte se något annat skäl än att man helt enkelt velat använda detta emot mig och struntat i att göra det som krävs, en analys. För vad får det för konsekvenser om jag inte är författaren?

6.2 IP adresser beneteua90

Hovrätten känner redan till hur man hanterade kommunikation mellan leomcallan och beneteua90. Vill här bara påpeka att vi försökte få fram fler mail primärt för att få IP adresser, vilket saknades från mailen från oallokerade utrymmet. När vi påpekade att de borde söka ut dem från servern sa man att de inte lär finnas kvar. Man ville inte ens pröva alltså. Karin Bergstrand tillfrågades på häkttningsförhandling i november 2011. Lena Karin Wifell tillfrågades i januari 2012 och även sedan Ulrika Jansson som har hand om just detta. Det finns alltså inget utrymme för något "förbiseende". Först när försvaret senare *ändå* tagit fram mail som man uppenbarligen ville dölja valde man att söka ut dem via servern. Det visade sig då att IP adresserna på beneteua90 är i Kanada. I slutpläderingen sa åklagarna att det nu är för sent att söka ut mer specifik information från Hushmail. Precis som de förut sa att det var för sent att söka ut leomcallan mailen. Ifall åklagarna sökt ut informationen från hushmail 2010 då de hade den fullständiga adressen hade de naturligtvis haft all nödvändig information idag. Och hur vet vi att information inte finns kvar om man inte ens försökt? Och borde det inte varit intressant att också söka ut alla e-mail på beneteau90, via hushmail, likväl som leomcallan? Det kan ju finnas kommunikation med andra som visar vem författaren är. "Förbisaåg" man även en tömning av hushmail?

Det är högst osannolikt att man i oallokerade utrymmet i Mauritz dator endast skulle återfinna tre mail från just den 25 maj. Det är än mer osannolikt att just de intressanta mailen som försvaret senare tog fram skulle vara just de som *inte* gick att ta fram. De ligger ju dessutom efter de som åklagarna presenterade och datorn kan knappast ha skrivit över dem sju gånger vilket krävs för att de skall försvinna ur oallokerade utrymmet. Datorn användes ju bara fram till 28 maj. Jag påstår att Karin Bergstrand haft kännedom om innehållet i de mail försvaret återfann och att man *därför* beslutade sig för att leomcallan och beneteua90 inte skall begäras ut från respektive server. Här kan då påpekas att Karin Bergstrand skriver till den spanska utredningsdomaren och frågar efter mycket intressant information denne skall ha funnit i Mauritz dator på ett "not so formal" sätt. Kan det vara dessa mail? Det finns också senare ett mail från Spanien där han bifogar en fil där han beskriver innehållet som "inta alls bra" för Karin Bergstrand. Kan det vara de saknade mailen?

6.3 Ny bevisning åtalspunkt 5

*"Det skall således råda en presumtion för att allt utredningsmaterial ska redovisas i förundersökningsprotokollet. Endast sådant material som vid en objektiv bedömning helt saknar betydelse för utredningen kan lämnas utanför förundersökningsprotokollet."*³⁷

Den bevisning som är ny i hovrätten är inte ny för åklagarna; de känner till den men har valt bort den. För att de inte skall ha brustit mot objektivitetsplikten måste man anse att bevisningen helt saknar betydelse för utredningen. Nedan är kommentarer till några av de nya uppgifterna. Facitsamtalen har redan berörts. Senare görs en sammanställning.

³⁷ RättsPM 2012:5 s.8.

6.2.1 Mötet i januari 2010

I en mängd telefonsamtal som återfanns i sidomaterialet efter tingsrätten framgår det att Mauritz skall ha ett möte i Florida den 22 eller 23 januari. Det framgår med all tydlighet att det avser hans framtida inkomster. I samtal med en Bob i Holland kan man också se att mötet är kopplat till händelsen 2009. DEA har vid JIT möte berättat att de skall övervaka mötet. Resultatet är för oss okänt. Att DEA har kapacitet att undanhålla avgörande information tror jag inte kan ifrågasättas. Dagarna efter det utsatta mötet, 25 januari, skriver Mauritz mail till sin bekant att 2010 skall bli det bästa året någonsin. Även detta mail placerades i sidomaterialet som jag inte fick tillgång till i tingsrätten.

Det skall här påpekas att Mauritz aldrig berättat för Berit om *narkotikasmuggling*. Mauritz har berättat att han skall smuggla svarta pengar och synes ha använt mig som ett alibi. Berit får ingen information efter mötet 22-23 januari där det framgår att Mauritz skall tjäna massa pengar. Mötes utgång döljs alltså för Berit men då jag sedan träffar Mauritz uttrycker han förhoppning att tjäna mycket pengar. Just detta mail den 25 januari, i kombination med data om mötet, är således en extremt viktig pusselbit för vad som egentligen hänt, och värdet av Berits felaktiga uppfattning om min involvering i narkotikasmuggling.

Det finns inget som helst utrymme för annan tolkning än att åklagarna medvetet undanhållit samtalen om mötet den 23 januari, och mailet den 25 januari, för att de förstår att det är där han träffat sin/sina uppdragsgivare.

Det skall också här tilläggas att fordfor¹ helt uppenbart är en mailadress som byggts av ordet Ford och första ordet i orten Fort Pierce. Man ser att i mail talas om en ny adress där det istället skall vara *färgen* på bilen och sedan *sista* ordet i orten. Av Mauritz vistelserapport ser man att han vid dagarna för mötet varit i just Fort Pierce. Som hovrätten känner till var jag bevisligen inte i USA denna månad. Det dolda mötet har alltså bäring även på de mail som jag anklagas vara författare av. Sammanlagda omständigheter visar att jag inte är författaren.

Utöver detta kan också ifrågasättas om man agerat korrekt då man valt bort övriga intressanta samtal som visar på annan smuggling under våren 2010, affärsförslag som inte kan tas per telefon med personer som vi idag vet sitter häktade i USA för kokainsmuggling, prisnedsättning för marinaprojektet som jag bevisligen tillfrågats om ifråga om finansiering etc.

6.2.2 Rederi i Afrika

I Mauritz första förhör berättade han att vi har diskuterat ett rederiprojekt.³⁸ I förhöret framgår att vi diskuterade detta *sist vi sågs*, vilket var på Bahamas den 8 februari 2010. När jag förhördes, utan tillgång till Mauritz förhör, berättade jag också om detta projekt. I förundersökningen fanns det presenterat ett mail från 2008 där det framgår att Mauritz räknar med en omsättning på 100 miljoner och han skriver om körningar från Afrika.

³⁸ Se 7.3.1.

Efter tingsrätten fann jag två samtal som ägde rum strax efter jag träffat Mauritz på Bahamas och där Mauritz berättar att han skall till Afrika och att han har ett projekt där med bulkfartyg.³⁹ Jag fann också tidigare mail som bevisar projektet. Hur kan två samtal som bevisar att vi på Bahamas måste ha talat om rederiet, som vi också berättat om i förhör, ansetts vara så oviktiga för försvaret så de lämnas i ett sidomaterial som mitt försvar inte fick tillgång till inför tingsrätten?

Mauritz har i rätten berättat att när han talade om detta projekt med polisen så skrattade de bara. Han har också berättat att alla budgetar etc. fanns på hans USB minne som försvann på Martinique. I polisförhör ser man att han frågar efter ett USB minne.

Åklagarna har i sin sakframställan presenterat en händelsekedja. När vi tagit fram ny bevisning har vi inte bara funnit helt nya omständigheter, som mötet 23 januari 2010, utan oftast har vi funnit saknade länkar i åklagarens kedja, de *viktigaste* pusselbitarna. Vår nya bevisning består alltså mestadels av ett klagande av de av åklagarna presenterade händelserna. När vi sedan presenterat saknade länkar har inte längre deras kedja pekat åt deras håll. Är det en slump att just dessa bitar saknas? Åklagarna har sedan inte kunnat få fram ytterligare bevisning till deras hypotes. Detta beror på att det vi visat är korrekt. Det finns således inte något ytterligare material som kan visa att vår presentation är fel. Om vi gång efter annan slår håll på åklagarnas påstående men de aldrig slår håll på våra påståenden borde man kunna dra slutsatser om vem som har rätt, anser jag.

6.4 Avsaknad av information

Försvaret har visat en struktur där gröna respektive gråa zoner markerats. På ÅP5 existerar alla personer i de grå zonerna eftersom det då fanns narkotika. Avsaknad av kunskap i de grå zonerna utgör en allvarlig brist i utredningen. Avsaknad av avlyssning, eller i vart fall spaningsbilder, på mötet den 23 januari 2010 utgör också en allvarlig brist i utredningen. Att man inte tagit ut ens telefonlistor på Mauritz Amerikanska telefon eller Bahamiska telefon utgör också en brist i utredningen. Att man inte kontaktat Husmail och gått vidare med IP adresser är ytterligare en brist i utredningen. Det finns många fler brister men dessa är uppenbara.

Med anledning av åklagarnas påstående att man inte alls behöver särskilt mycket underlag för att kunna dra säkra slutsatser vill jag avslutningsvis på ÅP5 citera följande:

"Inledningsvis torde man kunna konstatera att ett högt ställt beviskrav leder till högt ställda krav på utredningen och dess omfattning och en väl utförd bevisvärdering kräver också ett tillräckligt beslutsmaterial. Ur det interna perspektivet (och sedermera det externa) kan utredningskravet i allra högsta grad sammankopplas med rationalitetskravet och kravet på rättfärdigande. Rättfärdigandet bör inte endast ske i förhållande till det uppställda beviskravet, det vill säga normen för bevisets kvalitet. Rättfärdigandet bör även ske med hänsyn till bevisningens omfattning och djup, det vill säga utredningsunderlaget. Utredningens omfattning måste härvid nå en viss nivå för att en slutsats om bevisningen skall kunna fattas "på goda grunder". Med andra ord, ju bättre och mer relevant underlag man har, desto större möjlighet har man att fatta ett optimalt avgörande.

³⁹ Se sakframställan "Rederi i Afrika".

... Av det ovan anförda kan man dra slutsatsen att rätten inte kan fatta ett fullgott och rättfärdigat avgörande om utredningen är alltför bristfällig och ensidig. Att grunda ett avgörande på ofullständig utredning, och således ofullständig bevisning, menar Ho är fel, både ur ett epistemologiskt och moraliskt perspektiv.”⁴⁰

7 Polis och expertvittnen mfl

Vissa omständigheter kring vittnen som åberopats av åklagarna har enligt mig bäring på utredningens tillförlitlighet och vill därför lämna följande kommentarer.

7.1 Jaime Lizarazo

Inför att Jaime Lizarazo skulle producera ett expertutlåtande om samtal mellan Lorena och Diana Tobon fick han i rättshjälp kunskap om att åklagarnas påstående är att aktuellt avsnitt handlar om ÅP4.

Under ed vittnar sedan Jaime att systrarna Tobon använder sig av ett kodspråk som endast Colombianska narkotikakarteller använder sig av. Ett av uttrycken som påstås användas av den typen av organisationer är ”eso fue para el piso”, vilket då skall innebära att en narkotikalast beslagtagits. På fråga vad en rånare i Colombia skulle säga om ett rån ”gått fel” svarade han ”se cayó la vuelta”. Som hovrätten fick se tillfrågades en medlem av Colombiansk narkotikakartell vad ”se cayó la vuelta” betyder. Edgar Aun svarade innan tolken hann översätta den svenska delen av frågan, dvs. direkt han hörde den spanska frasen, att det betyder att en narkotikalast beslagtagits.

När försvaret frågade tre svenska tolkar vad ”Eso fue para el piso” betyder, då påståendet från svenska polisens tolk var att det betydde ”grundplåten”, svarade alla utan problem att förstå det. Man gav de alternativ som finns, varav grundplåten inte inkluderades.⁴¹ Meningen som systrarna använder är *inte* slang för att en narkotikalast har blivit beslagtagen, vilket Jaime mycket väl känner till då hans modersmål är spanska. Däremot är den meningen Jaime påstod att rånare använder sig av uppenbarligen slang för dessa organisationer när man talar om att något beslagtagits. Tilläggas kan att i åberopat samtal från 2 juli 2009 mellan systrarna så säger Lorena ”Se va para el piso” angående nattklubben. ”Se va” och ”fue” är olika tempus av verbet ”gå, resa”.

Jaime Lizarazo lämnar här alltså enligt mitt påstående *medvetet* felaktiga uppgifter till syfte att hjälpa åklagarna. Trestegsraketen kan också påpekas. Hos UD hittade Tobias Enochson ett mail där Colombianska åklagaren Consuela Molina skriver till Karin Bergstrand: ”you ask, we deliver”.

Jag vill också påpeka att Jaime stal 4000 euro under helikopterfärden till Bogota. Jag berättade detta i de första polisförhören utan kunskap om att Jaime skulle figurera i utredningen. Kan tilläggas att de 17 000 euro som jag hade vid gripandet fanns i bilen och de skulle växlas. 10 000 euro tillhör en vän

⁴⁰ Lainpelto, Katrin *Stödbevisning i brottmål* s.264.

⁴¹ Se Semantix översättning.

som heter Giovanni Montenegro. Jaime tog alla pengarna och skickade dem till Sverige och nu ligger de i beslag här sedan drygt 3 år.

Jaime är också den som hittade på i Colombiansk press att jag är Sveriges Pablo Escobar och att jag haft möten med narkotikahandlare. När Sverige fick kunskap om dessa media uppgifter skrev de i rättshjälp att de ville få information om dessa påstådda möten men som hovrätten känner till finns ingen sådan information, eftersom de är påhittade. Jaime hade sett att jag rest till olika städer och när jag t.ex. hade besökt flickvännen Laura Beltran i Medellin och vid annan resa besökt en väns hästgård i Pereira hittade han helt enkelt på att jag haft möten med narkotikahandlare. Det var också Jaime som hittade på mordplanerna.

7.2 SSI

Under tingsrättsförhandlingen var det mycket diskussion om att det i SSI's material kan finnas viktiga data. Man hade uppfattningen att man dolde saker. När agenterna vittnade gav de intrycket av att vara otroligt öppna. De är specialutbildade att förstå sig så det var nog inte särskilt svårt. Idag känner vi till provokationen med Mathias Johansson på hotellet. Knutsen Öy vittnade också om att han vet det alla andra vet nämligen att SSI slängt *valda delar* av sin logg. Jag vet inte om hovrätten sett vittnesmålen från Sören och Mona eller om det blev referat från domen men det jag vill påpeka angående dessa förhör är att inför att de förhöordes av polisen träffades de båda och gick igenom vad de skulle säga, enligt dem själva. Båda två säger sen i polisförhör och i tingsrätten att det enda av värde de kan komma på från vistelsen i Karibien med Mauritz var då någon i sällskapet frågade Mauritz om han arbetade för mig. Frågan ställdes efter att Mauritz berättat om att han skötte logistik för svenskar. Båda säger att Mauritz på denna fråga var tyst och bytte ämne. Detta skulle uppenbarligen ge sken av att svaret var ja.

När vi gick igenom SSI loggen såg man hur man i realtid beskrev händelsen. När Mauritz fick frågan svarade han *nekande* och berättade att det är en annan svensk som sitter i fängelse för ekobrott. Under vittnesförhöret läste Martinsson upp vad som stod i loggen.

7.3 Göran Wall

Wall var med då Mauritz förhöordes på Martinique. Mauritz har vittnat om att man omedelbart började "tjata" om mig. I Mauritz förhör framgår också att Mauritz får frågor om mig vid flera tillfällen men förnekar bestämt att jag är involverad. Nedan exempel på frågor:

7.3.1 Förhör Martinique

"Fråga: Hur lärde ni känna Jonas Falk?

Svar: Det var en väninna som presenterade oss för varandra år 2007 innan han köpte Azimut båten. Jag hjälpte honom med köpet av båten. Vi har träffats flera gånger på båtmässor. Jag vet inte vad Jonas gör men jag tror att han har en restaurang i Barcelona. År 2008 träffade jag Jonas Falk i Barcelona och vi pratade om att importera grus, cement och teak från Sydamerika eller Östafrika till Nordeuropa.⁴² Gruset

⁴² Se mail från 2008 där Mauritz berättar om rederiprojektet.

skulle gå till Polen för Jonas har en egendom i Polen där han ville bygga en cementfabrik. Jag har inte hans telefonnummer för han byter telefonnummer regelbundet. När jag ville kontakta honom, ringde jag till hans agent i Miami, han heter Max.

Fråga: Var han del av kontakterna från organisationen som bad er kontrollera meddelanden Draft på internet?

Svar: Nej, jag känner igen hans röst, han har aldrig bett mig detta. Systemet är organiserat på ett sådant sätt att jag inte får veta vem som står bakom organisationen. Jag kan inte ge er några fakta.

Fråga från domaren: Vem är Jonas Falck?

Svar: Det är en vän. Jag träffade honom i Florida 2007. Jag var kapten på hans båt från februari till mars 2009. Vi seglade i Colombia. Jag är inte längre hans kapten. Jag tror han har en annan. Han gör affärer, han reser. Han har inget särskilt arbete. Han gör business. Eftersom jag är mariningenjör pratade vi om hans affärer med stenar, betong och skog i Afrika. Jag vet att han är från Stockholm. Han är svensk, gift med en mycket vacker kvinna. Vi är inte nära vänner. Snarare affärsvänner. Jag sa vän eftersom jag inte behövde förhålla mig till honom som min chef.

7.3.2 Första förhören i Sverige

PL: Vem är Jonas?

MA: Det är ni som har frågat detta. Ni vet exakt vem Jonas är och det är ju honom ni är ute efter vad jag förstått. Det har jag förstått på alla samtal här och så den frågan var väl lite löjlig?⁴³

FL: Okey. Då ställer...

MA: Ni vet mer om Jonas än jag vet.

FL: Ja, okey. Hur känner du honom då?

MA: Jag lärde känna honom för 3-4 år sedan när jag jobbade i Pierce med mina båtar.

FL: Mm. Vilket år?

MA: 3-4 år sedan. Det är ett bra tag sedan. Han har pratat... Han kontaktade mig första början. Han har jobbat med båtar överhuvudtaget sålt och köpt. Han var intresserad utav båtar det är så vi har haft kontakt från början. Vi har varit på mässor båtmässor o.s.v.

UJ: Ja. Vad känner du till om honom?

MA: Jag känner inte till honom så väldigt mycket egentligen.

MA: Vi har pratat.. vi har pratat affärer och vad man skulle kunna göra affärer allting från att köpa teak i Colombia till senaste nu⁴⁴ diskuterade en hel del. Och det var ju frakter med sten och timmer från Afrika.

⁴³ "Alla samtal här" har skett utanför förhör, trots att Karin Bergstrand och Göran Wall menar att poliserna inte pratar om andra utanför förhör.

UJ: Okey..Mm. vad..

MA: Vad han jobbar till hundra procent det vet inte jag om jag ska vara riktigt ärlig. Men jag tror han jobbar med stenar och sådant mycket då. Stenar det kan vara vad som helst. Jag menar han... som sagt tidigt när han sökte mig i Fort Pierce då snackade vi om just timmer. Det var just att jag hade kännedom om frakter.

UJ: Just det.

MA: Och då snackar vi om stora fartyg då. Frakta från timmer alltså teak från Sydamerika.

UJ: Det handlar inte om segelbåtar utan det handlar...?

MA: Nej, nej nu snackar vi om stora fraktbåtar. ”

Göran Wall vittnar sedan och påstår att Mauritz sagt till honom utanför förhör att han var glad över att polisen nämnde mitt namn. Visst kan Mauritz ha sagt detta med syfte på Bona Fide. Mauritz vet om mina problem i Sverige med polisen och han kanske inte velat nämna mitt namn samtidigt som frågor ställs om Bona Fide. Men om man studerar Mauritz svar så ser man att det är rätt osannolikt att han skulle ha sagt till Göran Wall att han är glad att mitt namn nämns för att jag skulle vara delaktig i hans brott. Polisens syfte att åka till Martinique var att få Mauritz att säga att jag var hans uppdragsgivare. Detta finns dokumenterat. Hanström skriver i rättshjälp att utan att det lyckas finns inte bevis för att väcka åtal vilket visar att detta är det primära syftet. Det finns sen mail från Karin Bergstrand till Spanien direkt efter besöket på Martinique. Där skriver Karin Bergstrand att ”man fick inte fram sådana uppgifter man hoppats på”. Om Mauritz hade påstått att jag är involverad eller ens antytt det hade Karin Bergstrand naturligtvis berättat det för den spanska utredningsdomaren och inte beskrivit situationen på detta vis.

7.4 Timothy Moran

Jag har inga bevis men anser det värt att påpeka vad som hände i USA när Edgar Aun förhördes. Som hovrätten känner till gick Edgar Aun ut med Timothy Moran från förhöret och när han återkom hade han sett svenskar på en fest runt nyår 2009 i Cartagena. Svenskarna var med Enrique Baez-Baez. Han pekade efter rentrén ut Mauritz och Andreas på samma fotografi som han 5 minuter tidigare förevisats och där han då uppgav att han inte känner igenom någon av dem. I hovrätten fick Enrique Baez-Baez frågan om några svenskar, eller européer, deltog vid den aktuella festen. Det gjorde det inte. Något utrymme för att de utpekade personerna skulle vara lika några andra han sett finns alltså inte. Edgar ljög bevisligen. Och sett utifrån det ljuset får man avgöra sannolikheten att det var ”tur” att just de i målet pekades ut, eller om han fick hjälp.

Ny uppgift i hovrätten är också att Lotta Andersson berättade att Timothy Moran arbetade olagligt i Sverige när han träffade en informatör och anstiftade provokativ åtgärd. Timothy Moran ville sedan inte vittna och hovrätten har sagt vad Karin Bergstrand skrev om hur sanningen måste hanteras i

⁴⁴ Se samtal från mars 2010, dvs. strax efter ”sist vi sågs” på Bahamas 8 februari. Rederiprojektet har då aktualiserats.

olika situationer. Då Timothy Moran varit involverad i utredningen sedan start och DEA torde ha material såsom spaning i USA januari 2010, HRA i Lorenas hem etc. har det betydelse för utredningens robusthet och trovärdighet hur Timothy Moran agerat.

7.5 Eck/Denny Enqvist

Vill kommentera Ecks brev för att påvisa åklagarnas agerande som är högst anmärkningsvärt.

Precis i slutet av tingsrättsförhandlingen inkom ett brev skrivet av en för oss i målet okänd person. Brevet var maskat och endast några rader återopades av åklagaren. När vi fick se dessa rader begärde vi att få ta del av hela brevet vilket vi kunde göra genom sidomaterialet. I brevet framgick det att det är en missbrukare som medan han är häktad vill få en person på utsidan att begå brott åt honom för att få in pengar. Han ber personen snatta men aldrig mer än för 1500 kr och han instruerar honom att sälja gramvis med hasch och amfetamin bakom Björns trädgård på Söder. Efterhand börjar personen måla upp sig själv för att få personen på utsidan att tycka han gör en bra investering genom att hjälpa honom. Skribenten blir tyngre och tyngre brottsling. Han påstår att han begått grova rån, grova stölder, grova bedrägerier och att han begått brott tillsammans med en känd MC klubb. Sedan framhäver han sig som bästa vän med högra handen till huvudmannen i den stora kokainhärvan. För att få anledning att skriva om "hans bästa vän" drar han till med en historia där denne slarvat bort 9 kilo kokain och stulit en miljon från huvudmannen. När vi läste brevet i sin helhet begärde vi att hela brevet skulle införas i förundersökning så rätten kunde få en bild av vad det handlade om. Åklagarna nekade oss detta och hänvisade till integritet.

Trots att åklagarna påpekat vilken oerhörd arbetsbelastning de haft, när det dröjer månader att få fram material som försvaret vill ha, så hade man här tid att författa långa skrifter för att motsätta sig att domstolen får ta del av brevet i sin helhet. Försvaret hade läst brevet så det var bara domstolen som inte skulle få se det. Karin Bergstrand menade att personen och hans anhöriga kunde få problem att få arbete eller bostad om det framkom att Eck var kriminell och missbrukare. Detta vägde enligt åklagarna tyngre än att domstolen får bedöma trovärdigheten i uppgifterna som skall tjäna som underlag för att döma personer för grovt narkotikabrott. Därtill skall läggas att åklagarna, som förhört personen via polisen, inte heller kallade Eck att vittna. På så vis skulle domstolen inte heller få möjlighet att avgöra trovärdigheten.

Kan det då vara så att åklagarna verkligen var måna om Ecks integritet eller har de velat dölja något för domstolen? Mellan detta står det. Svaret är enkelt och bevisen är många. Eddy Cabrera är en känd DJ, framförallt i Sverige. Han var musikchef för Stureplansgruppen och har arbetat på Café Opera och andra kända nattklubbar. Han är ostraffad och har familj och barn. Han är inte misstänkt i utredningen. Trots detta publicerar åklagarna ett fotografi i den offentliga förundersökningen där Cabrera håller upp en liten påse med narkotika. När man ville visa att jag känner någon som brukar narkotika fick det väga tyngre än Cabreras integritet. Hade den bilden hamnat i media hade han nog blivit arbetslös på riktigt. Men Eck som är arbetslös och har ett digert straffregister, och som i brevet försöker anstifta annan till brott, måste skyddas mot att folk får kunskap om att han just är straffad och har missbruksproblem? Detta vägde enligt åklagarna tyngre än att en domstol får möjlighet att bedöma tillförlitlighet av återopat bevis. Det finns inte ord för hur absurt och uppenbart detta är.

Finns det då skäl för åklagarna att tro på innehållet i brevet? Personens bästa vän skall vara Rolandi. Rolandi är inte vän till denna person. Rolandi skall hålla sig undan detta mål, enligt Eck. Rolandi är efterlyst då han i annat mål är häktad i sin utevaro. Rolandi skall ha slarvat bort 9 kilo kokain och skall då ha stulit en miljon av mig, om jag åsyftas, och vi skall därför ha blivit ovänner, enligt Eck. Jag bjuder ner Rolandi till Cartagena våren 2009. Vi var alltså inte ovänner fram till denna resa. Varför det där sedan uppstod en schism framgår av telefonavlyssning. Jag tillät dem inte bo på Bona Fide och då de hade dålig ekonomi blev de sura eftersom de fick bo på hotell. De tyckte jag lät mig styras av Lorena. Låter det som han stulit en miljon från mig? Och slarvat bort kokain för flera miljoner? Det var han, eller mest Diego, som blev sur på mig och inte tvärtom.

Varför kallar inte Karin Bergstrand sitt bästa vittne till domstolen? Han skulle ju vara den enda av alla 100 vittnen som talar om narkotika. Han berättar i polisförhör att han var påverkad av "benzo" på häktet och hittade på saker för att framställa sig som en "hotshot", hans egna ord. Han berättar att han läst en del saker i media och hört spekulationer "på stan" och tagit hjälp av detta.

Folk har naturligtvis spekulerat en hel del om de mystiska 9 kilo. Man vet att Rolandi håller sig borta och det framgår i FUP, om man läser slarvigt, att vi är lite ovänner. Man vet att Rolandi var medåtalad med mig 2004 osv. Det finns nog ännu vildare spekulationer om detta mål än Ecks.

Och om nu Eck var så trovärdig, varför delgavs han inte misstanke om alla grova brott han i slutet av brevet påstod sig vara involverad i? Hans egna skriftliga erkännanden skall inte räcka som bevis emot honom men en spekulation om andra skall användas som bevis utan att han ens vittnar?

Denny Enqvist, som också är en missbrukare och som vid telefonsamtalet varit vaken flera dygn på amfetamin, är en liknande situation. Denny läser i tidningen att jag är gripen och spekulerar som alla gör. Åklagaren *påstår* att han tror att jag är skyldig och hans påstådda uppfattning åberopas som ett bevis. Men kallas han till rätten för att utreda vad han egentligen tror? Nej. Men han är förhörd av polisen.

Jag bad försvaret kalla både Denny Enqvist och Eck men de ansåg att man inte skall behöva försvara sig mot hörsägen och skvaller.

Eftersom jag vet att en informatör ringt till Mikael Rönnqvist avlyssnade telefon och fört diskussioner som hanterare efterfrågat kan man faktiskt ställa sig frågan om Eck kan ha en hanterare också. Märkligare saker har hänt.

8 Förundersökningsledaren

Förundersökningsledarens trovärdighet brukar i normalfallet inte vara ett ämne i en svensk rättegång utan man har vanligtvis mest att ta ställning till utredningars robusthet utifrån om tillräcklig information finns för att avgöra sannolikheter. Finns det brister brukar dessa sällan vara medvetet åsamkade. Ifall en åklagare, eller poliser, lämnar oriktiga uppgifter under en rättegång är dock detta ett tydligt symptom på något. Varför lämnar man falska uppgifter? Enligt min personliga uppfattning är det av väsentlig betydelse ifall dem som producerat domstolens underlag agerat sanningsenligt. Vi

kan inte bevisa allt som lämnats felaktig information om och vi lär inte heller känna till allt men förutom vad som ovan redovisats avseende poliser så finns det ett par exempel jag vill belysa när det avser förundersökningsledaren.

8.1 GPS

Under tingsrättsförhandlingen fick Karin Bergstrand frågan om Solero bestyckats med en GPS.⁴⁵ Karin Bergstrand hade inga som helst problem att förneka dess existens samt kunskap om den. Karin Bergstrand sa till domstolen och försvaret att hon skall fråga DEA om de placerat en GPS. Att som åklagare säga en sådan sak samtidigt som hon vet att DEA inte placerat en GPS 2009 men att annat land gjort det visar enligt mig en hel del ifråga om kapacitet att lämna medvetet felaktiga uppgifter.

Angående detta kan också påpekas hur Bergstrand hanterade mailen, som jag tror franska vittnesvägraren Menard skickat, angående hur Solero rört sig. I mailkedjan fanns ett mail där de skrev att en speedboat stoppats, Dean Bush. I tingsrätten var det mycket diskussion om åklagarnas kunskap om just detta ingripande. Man ifrågasatte ifall man verkligen har googlat fram det 2011. Just det mailet i kedjan som bevisade att de i realtid hade kunskap om gripandet togs bort och försvaret fick bara se mailen om Soleros påstådda rörelser. När försvaret sedan fick kunskap om detta mail och att det tagits bort sa Bergstrand att hon inte tyckte det var av vikt så därför undanhöll hon försvaret just det mailet. Detta visar återigen på en kapacitet att undanhålla material för något utrymme för att bedöma det som ointressant för försvaret finns väl rimligen inte.

8.2 Utvisningen

Utvisningen blir delvis en repetition men för mig har den stor betydelse och särskilt för att påvisa hur Karin Bergstrand ljugar för domstolen och försvaret. Karin Bergstrand kallar mig för lögnare i sina mail och det gör det extra viktigt att visa vem som egentligen har en dålig relation till sanningen. Dessutom visar de vad andra länder hade för åsikter om utvisning. Utdrag ur JIT protokoll:

- A Swedish delegation visited Colombia in October 2010 and met the Swedish ambassador and Colombian judicial and law enforcement on highest level. Two different options regarding the transfer of MR F from Colombia to Sweden were discussed:
 - a) Extradition: Issuing an International Arrest Warrant and extradition procedure of MF F from Colombia to Sweden....It is conditioned by Colombia that a person that has been extradited from this country cannot be extradited to a third country.... There are several other problems if extradition is chosen as an option.
 - b) Deportation/expulsion: Colombian authorities has offered Sweden to deport Mr F from Colombia and escort him to Sweden.

⁴⁵ Se tingsrättens dagboksblad.

1) Transporting MR F from Colombia to Sweden. The decision about the most secure and feasible way to get Mr F to Sweden has to be made soon. For Sweden, as described earlier, it is necessary to have Mr F in Sweden in the close future therefore deportation/expulsion is the only way, but Spain and France prefer an extradition process. There are risk with both options. Agreement among the countries is necessary. Ministry of Justice i France has experience on deportation and extradition matters. There experience should be studied before making the decision on point 1. The decision should be combined of the Swedish view regarding the cooperation with Colombian authorities via the Swedish ambassador and the previous experience from France and Spain. “

- Colombian authorities and the Swedish ambassador have a good and trustful relation. The deportation procedure is the only realistic solution for the Swedish authorities. The Swedish authorities are aware of the risks with deportation and expulsion but the risks with extradition are bigger.
- An option would be to get him extradited to Spain and after this ask for permission by Colombian authorities to have him extradited to Sweden.
- At this point Spain is reluctant to a deportation/expulsion of Mr F. However, Spain does not have any objection, if Sweden decides to choose for deportation.

Redan av ovan citat ser man att min förflyttning till Sverige var framprovocerad av Sverige och **inte** Colombia. Vidare ser man att det är **Sverige** som beslutar i vilken form det skall ske. Man kan också notera att andra länder inte är särskilt förtjusta i utvisningsalternativet.

8.2.1 Hur sanningsenligt beskriver sedan Karin Bergstrand händelsen?

”Advokat Thomas Nilsson frågar om Jonas Falk har begärts utlämnad från Colombia?

Åklagaren svarar att Jonas Falk inte blivit utlämnad utan utvisad av Colombia, **vilket var deras helt egna beslut.** Hon uppger att de haft kontakt med Colombia men **inte har någon makt att påverka deras beslut.**”⁴⁶

”Advokat Thomas Martinsson: vill veta vilken kontakt åklagarmyndigheten har haft med Colombia och vad som föranledde Colombias utvisningsbeslut av Jonas Falk.

Åklagaren: uppger att de **fått veta** av Colombia att Jonas Falk skulle utvisas och därefter yrkade åklagaren på ett häkttningsbeslut som en garantiåtgärd. Åklagaren har anpassat sitt häkttningsyrkande efter Colombias utvisningsbeslut. Åklagaren **vet ej** grunden för Colombias utvisningsbeslut. **Colombia har själv fattat utvisningsbeslutet. Åklagaren har inte kommunicerat och begärt detta av Colombia.**”⁴⁷

⁴⁶ Häkttningsprotokoll från 2010-12-29.

⁴⁷ Häkttningsprotokoll från 2011-02-11.

Jag frågade Jaime vem som betalade mina biljetter för att försöka få reda på om det egentligen är Colombia som utfört en utvisning eller om det är en Svensk åtgärd. Jaime svarade då att Colombia betalade biljetterna och menade att det var Colombia som står för utvisningen. När jag träffade Karin Bergstrand vid första häkttingsförhandlingen frågade jag henne vem som betalat flygbiljetterna och Bergstrand svarade då att det var Colombia.

När jag fick ta del av mail från UD framgick det att de båda ljugit eftersom jag fann biljettbokningen som var gjord och betalad av Sverige. Vidare fann vi bevis för att utvisningen var olaglig samt att Karin Bergstrand hade full kunskap om det. När vi sedan begärde ut detta mail hade UD maskat just det avsnittet.

Jag påstår att jag lidit rättsförluster genom att inte fått min sak prövad av domstol i Colombia. Det framgår också att man just haft detta som motiv då Karin Bergstrand t.ex. skriver att genom att det blev en utvisning kan de nu också fortsätta med målet från 2004. Jag ställer mig tveksam till att man vid utlämning hade medgett utvidgat åtalstillstånd för ÅP1 och ÅP3. Vid tiden för utvisning fanns inte åtalstillstånd för någon åtalspunkt.

8.3 Kännedom om polisära aktiviteter hösten 2010

Vid fritfotsyrkanden har Karin Bergstrand påstått att jag hållit mig gömd i Sydamerika hösten 2010. Jag har då berättat att jag bor i Colombia och har inte hållit mig gömd. Jag har också berättat att jag under hösten, via media, varit fullt medveten om att svensk polis vill involvera mig i Mauritz brott.⁴⁸ Detta anser jag vara av vikt eftersom ifall jag varit delaktighet i detta, och har kunskap om polisens intresse, naturligtvis hade hållit mig undan och inte befunnit mig där jag alltid är. Jag hade inte heller rest med eget pass. Vid detta påpekade har Karin Bergstrand sagt att jag inte alls visste om polisens intresse. När vi gick igenom mailen till Spanien framgick det att hon i realtid mycket väl kände till att jag visste om deras intresse samt att hon hade kännedom om de tidningsartiklar som jag refererar till. Det ansågs dessutom vara ett stort problem så hon kan knappast ha glömt bort det.

Detta är ett tydligt exempel på hur Karin Bergstrand hanterar sanningen i domstolen. Det passade henne att säga att jag hållit mig gömd då det handlade om risk för avvikande. Vid annan tidpunkt passar det henne att säga att jag läst Egmondrapporten, vilket skulle ha medfört att jag just hade den kunskapen hon bestred att jag kan ha haft. Två felaktiga påståenden lanseras som motsäger varandra. Som hovrätten hörde frågade Martinsson om man då tagit fingeravtryck på Egmond handlingen men det hade man inte. Och varför gjorde man då inte det efter vårt påpekande, apropå handlingen? Eller har man gjort det men fått "fel" resultat?

8.4 Koppling mellan NN och personer i Playa.

Karin Bergstrand hävdade att det inte finns någon koppling mellan NN och Playa. Om man påstår att jag är Playa så är uppgiften korrekt men med kunskap, som också dolts, vilka som egentligen omfattas av Playa så var uppgiften direkt felaktig. Svensk polis har förhört Toms flickvän i Medellin.

⁴⁸ I den artikel som Karin Bergstrand hänvisar till i mail, och som jag läst, pekas jag ut som involverad i Mauritz brott och man kunde via uppgifter lätt identifiera mig.

NN är på bild med Toms flickvän och han är den som presenterat dem för varandra. Hon berättar också i sitt förhör att han skickat pengar. Är det rimligt då att polis och åklagare skulle sakna kunskap om kopplingen? Finns det utrymme för åklagarna att bedöma denna koppling som ointresse för försvar eller domstol? Detta är enligt mig också ett ganska bra exempel på vilken kapacitet det finns för att dölja betydelsefulla uppgifter för domstolen. Åklagarna har såklart tillgång till NN's Buster och har nog väldigt mycket intressant information.

8.5 Nya uppgifter om de 350 000 euro

Hovrätten känner redan till att jag i september 2011 blev förhörd och lämnade uppgifter om de 350 000 euro. Några dagar efter mitt förhör i september fick vi en sk. förbilaga som var avsedd för att åklagarna skulle köpa mer tid. Den kompletta förundersökningen delades inte ut förrän första veckan i december 2011. I den sk. förbilagan fann jag två samtal från juli där vi talade om försäljningen av dessa 10 % och köpeskillingen omnämndes där som 340 000 euro. Efter detta tog vi upp det på en häktningsförhandling varpå Karin Bergstrand påpekade att samtalen är från juli och pengarna överlämnades i september, och därför hör händelsen inte ihop. I november 2011 begärde jag att få ta del av sidomaterialet så jag hade god tid på mig. Man hade då lämnat förundersökningen till tryckeriet och jag ansåg att jag redan då kunde gå igenom sidomaterialet eftersom det består av samtal de valt bort. Jag nekades detta med kommentaren att jag inte kommer få den nu, inte när förundersökningen presenteras och inte veckorna efter heller. Det fanns inte tid och det var mycket komplicerat att plocka ut just mina samtal. När förundersökningen kom fanns inte ett enda mer samtal om de 350 000 euro. Efter att ha tjuvat en månad fick jag sedan i januari 2012 en hårddisk med mina samtal. Efter ett par veckor upptäckte jag att filen som avsåg 22 juli till 9 september var tom. Det stod "går ett att kopiera". Jag påpekade att jag skulle ha den och det ifrågasattes. När jag stod på mig sa man att man får beställa en ny från Spanien. Efter två dagar anlände en ny. Vid genomgång av den filen fann jag mängder av samtal om de 350 000 euro. Många samtal fanns med den som gjorde investeringen och man kunde följa händelsen från juli till september så Bergstrands invändning om tidsaspekten föll.

I mail till Spanien fann vi att Karin Bergstrand efter mitt förhör i september berättade om mina förhörsuppgifter och skriver då att detta ger dem *stora problem*. Trots mina uppgifter och att jag tillsist fick fram fullständig bevisning om de 350 000 euro så fortsatte åklagarna med sitt brottspåstående och väcker också åtal mot Harriette Broman. Jag påstår att detta är obefogat åtal, och saken är anmäld.

Hur kan en åklagare beskriva förhörsuppgifter, vilket det finns bevis för är korrekta, som att de ger dem stora problem? Skall inte en åklagare värna om att sanningen kommer fram? Hur kan en åklagare gömma denna bevisning samtidigt som man häktat och åtalar en människa för ett brott man vet inte har begåtts? Harriette Broman satt trots allt 18 månader i häkte och de andra misstankarna hade aldrig kunna leda till så lång häktning. Det är den längsta häktningen för en kvinna i Sveriges historia. Är man kapabel till detta så är man kapabel till precis vad som helst, och detta bör man ha i åtanke då vi fortfarande är i behov av att lita på att inte mer material undanhålls oss. Här påpekas kort hur man hanterade pengarna för Audin också.

Jag trodde att man hade varit så smarta så man i vart fall skrev till Spanien och i verkligheten begärde en ny ljudfil ifall man skulle bli ifrågasatt. I den spanska kommunikationen fann jag ingen sådan begäran. Och eftersom det i förundersökningen som delades ut i december fanns en del andra samtal från den "trasiga" ljudfilen så kan den ju naturligtvis aldrig ha varit trasig.

9 Underrättelserapport

I förundersökningen och i åklagarens handout angående ÅP3 finns hotellkvitton från Mikael Rönnqvist vistelse i Medellín våren 2008. Jag har aldrig förstått varför detta fanns med eftersom jag inte var med på denna resa och resan har inget med mig att skaffa. Det var på grund av denna uppgift som jag påpekade att Rönnqvist har varit i Colombia flera gånger men att det inte har med mig att göra. Det var också på grund av detta som Thomas Martinsson frågade Rönnqvist i tingsrätten om han varit i Colombia och om han förhört om det. Rönnqvist svarade att han varit där flera gånger men har aldrig blivit förhörd om det. I underrättelserapporten får man en tydlig bild av varför polisen sett hans vistelse där som intressanta. Dessa resor nämns nämligen där i samband med vissa informatörsuppgifter. Uppgifterna är belastande för Rönnqvist, om de skulle vara sanna, men inte för mig. Men istället för att ens förhöra Rönnqvist om det är korrekta uppgifter så lyfts vistelsen ut med syfte att belasta *mig* på något märkligt sätt. Är det equality of arms?

I rättshjälp har jag sett Juliana Vega nämnas till Colombianska myndigheterna. De mesta är maskat. Jag har aldrig förstått varför hon nämns. Juliana lärde jag känna i oktober 2008. Juliana var med på den fest/spelning som ägde rum i Cartagena i samband med utnämningen av miss Colombia, och från vilken det finns fotografier. Juliana är den som finns med i alla kvällstidningar där vi är på en båt. Juliana har ingen bror och kommer inte från Cartagena. Jag har aldrig haft en flickvän från Cartagena. Jag har aldrig fått en fråga från åklagarna om Juliana Vega. Colombia har däremot förmodligen gett beskedet till åklagarna att hon inte har en bror och att hon inte bor i Cartagena. Uppgifter från informatörer har en stor roll avseende polisens intresse och dessa informatörer spekulerar och tar hjälp av omständigheter som vistelser i Colombia, mycket pengar och naturligtvis målet 2004. Om jag hade konfronterats med informatörsuppgifter som är kontrollerbara hade jag kunnat föra bevisning om att uppgifter om mig är fel. När detta bevisas vara fel kan man förstå att informatörer, vars uppgifter Playa bygger på, saknar trovärdighet. I rapporten står det gång efter annan "trovärdiga informatörer vars uppgifter vid flera tillfällen bekräftats".

Det är dessa uppgifter som färgat åklagarna att blint tro på sina hypoteser innan utredningen ens startat och som fungerat som borgenär för att aldrig vara fel ute. Det är således dessa felaktiga upplysningar som påverkat förutsättningen för en objektiv förundersökning.

Jag vill också att hovrätten särskilt noterar att åklagarna ifrågasatt om jag ägnat mig åt penningutlåning. I deras rapport finns sådana uppgifter, även om det är fel att pengar lånats ut till kriminell verksamhet. Och man kan ju ifrågasätta varför det felaktigt påstås gått till rån och narkotika.

Åklagarna har ifrågasatt om jag hade handlat med bostadsfastigheter i Estland. I dokumentet vi lämnade in framgår att jag köpt en villa i Estland. Men vi vet inte var den informationen kommer ifrån och vad som mer finns avseende det. Återigen bestrids alltså påståenden från mig trots att åklagarna besitter information som talar för att mina uppgifter är korrekta, men undanhåller dem för försvaret.

10 Endast en prövning

Efter tingsrätten har det framkommit omfattande ny bevisning. Det mesta är sådant som vi hade kunnat få ta del av innan tingsrätten ifall åklagarna inte förvägrats oss det. Den mest väsentliga nya bevisningen är hämtad från Mauritz sidomaterial som jag förvägrades. Värde av att ha två prövningar av bevis är ju naturligtvis avhängigt domen. Vid en friande dom finns det inget värde av två prövningar. Men i skrivande stund har jag ingen kunskap om utgången och vill då påpeka att följande bevisning *av betydelse* är ny och har endast prövats en gång *på grund av åklagarsidan*.

11.1 exempel på ny bevisning från Mauritz sidomaterial

- Samtalen i bil 6:27 som visar att "grejer" knappast inneburit smuggelgods.
- Samtalet i bil 6:27 som visar att Mauritz tömt hela båten (Gloria) inför försäljning.
- Mail i 6:26 som visar att krigsbåten inte är Gloria.
- Samtal i bil 6:26 som visar att Mauritz syfte att komma till Cartagena var att delta vid reparationer på Bona Fide. (Styrker min berättelse).
- Samtal i bil 6:26 som visar vad Mauritz behövde de 20 000 euro till. (Styrker min berättelse).
- Samtal i 6:26 som styrker att Mauritz efter resan med Bona Fide inte hade smugglingsplaner.
- Samtal i 6:26 som visar att Mauritz inte hade någon förberedelse för ny kapten utan fick söka efter en.
- Samtal i 6:26 som visar att Jim och Jimmy är involverade i transaktioner för Solero.
- Samtal i 6:26 som visar att Mauritz omöjligen kan ha haft 2.6 eller 3.1 miljoner vid tiden för Solero.
- Samtal i 6:26 som visar att Mauritz lånade pengar av en bekant för att slutföra köpet av Solero.
- Samtal i 6:26 som visar att Tony Knowles bott i Ginette och att han misskött den. Det är denna båt som avses i mitt samtal hösten 2009. (Styrker min berättelse).
- Samtal i 6:26 som visar att det var flera båtar på Bahamas och problem med dessa. (Styrker min berättelse).

- Samtal i 6:26 som visar att Mauritz skulle köra charter om sammanlagt 3 månader, 70 fotare och 90 fotare. (Styrker min berättelse om azimut 96 och visar vad för sträckor som avses i senare samtal).
- Samtal i 6:26 som visar planen att åka till ST Barts hösten 2009. (Styrker min berättelse och visar vad som är mysigt att veta i förväg så Mauritz kan planera lite).
- Samtal i 6:26 med De Varona och Mauritz som visar att jag har båtaffärer i Sydamerika och resan med Bona Fide. (Styrker min berättelse).
- Samtalen i 6:27 som visar att Mauritz har möte den 23 januari 2010 med sina uppdragsgivare. Mötet visar dessutom koppling till adressen fordfort1. (styrker att jag inte är författaren).
- Mail i 6:27 som visar att Mauritz efter detta möte har uppfattningen att 2010 ska bli det bästa året. (styrker att jag inte är hans uppdragsgivare).
- Mailen i 6:26 som visar att rederiprojektet omfattade bulkfartyg där kaptener söktes. (Styrker min berättelse).
- Samtal i 6:27 som visar att rederiprojektet återupptagits efter mitt besök på Bahamas 2010. (Styrker min berättelse).
- Mail i 6:27 som visar att andra personer har uppdrag 2010 som man inte vill tala om per telefon.
- Samtal i 6:27 som visar att Mauritz uttrycker sig i termerna "positiv or negativ" till andra personer våren 2010.
- Samtal i 6:27 som visar att det förekom flyktingsmugglingen våren 2010.
- Samtal i bil 6:27 som visar att projektet med Marinan aktualiserades i maj igen genom prissänkning samt att han skulle få besked inom ett par veckor. (Styrker min berättelse).

Ovan omfattar inte allt men en del från Mauritz sidomaterial. Observera att det fortfarande finns tusentals samtal som ingen lyssnat på.

11.2 Ny bevisning i hovrätten från JIT protokoll och Spanska utredningen

- Information att det i april 2010 fanns tips att NN skall smuggla narkotika i en svensk båt med svensk kapten. Uppgifterna i hemliga akten visade också att det skulle ske i maj 2010.
- Vistelserapport för NN som redogjorts sakframställningsvis.
- Uppgifter ovan kopplas till Tom Jonsson.
- Samtal mellan NN och Rönnqvist.

- Underrättelserapport som visar på flera alternativa gärningsmän och att åklagarens uppgift om avsaknad av koppling mellan NN och playa var falsk.

11.3 Ny bevisning i hovrätten från mitt sidomaterial

- Mail som visar att jag inte investerat pengar i nattklubben. (Styrker min berättelse).
- Mail som visar mitt syfte med inresa till Colombia 4 juni och att det inte finns koppling till Niklassons resa. (Styrker min berättelse).
- Mail som visar varför jag befann mig i Cartagena våren 2009. (Styrker min berättelse).
- Mail som visade att jag fem veckor efter möte där filenote skrevs om Skälsö inte hade kännedom om bolagets namn eller existens. Mailet visar att uppgifter i filenote varit ett förslag och att inga pengar investerats. (Styrker Harriettes berättelse).

11 Slutkommentar

Detta mål är unikt på många sätt och ett av dem är att det finns extremt många påstående från åklagarna som skall rendera i att något är ställt utom rimligt tvivel. Tingsrätten har haft att tolka rapsodiska data som skall utgöra en form av indiciekedja. Det är rättens skyldighet att göra en relevans och tillförlitlighetsprövning och utreda vad för informationsvärde varje åberopat data har för bevistemat. Trots 700 sidor dom kan jag inte avseende någon endaste omständighet finna ett kritiskt resonemang från tingsrätten. När jag i skrivande stund skummar igenom några domar jag har i cellen ser jag resonemang såsom:

”Det nu anförda talar för [...] men det kan inte tas för intäkt för att...”

”Även med beaktande av detta kan det vid en samlad bedömning av X utsaga och utredningen i övrigt inte anses ställt utom rimligt tvivel att...”

”I utredningen föreligger sålunda vissa brister som gör bedömningen osäker.”

”Att grunda en fällande dom enbart på den negativa omständigheten att utredningen inte synes ge utrymme för någon alternativ gärningsman kan endast i undantags komma ifråga.”

”I förevarande fall har utredningen visserligen inte gett något stöd för att någon annan person befunnit sig på Gymmerholmen när brotten begicks. Någon säkerhet för att så inte varit fallet kan emellertid inte anses föreligga.”

”Den händelseutveckling som sålunda skisseras av riksåklagaren är sammanhängande och logisk och skulle i och för sig kunna förklara hur de åtalade brotten kommit till stånd. Trots detta rör det sig i stor utsträckning om hypoteser för vilkas riktighet tillräckligt stöd saknas...”

”Detta uttryck har emellertid inte sådan precision att det tillåter några slutsatser om vad Arne egentligen åsyftat”.

Försvare har hävdade att tingsrättens dom är en kopia av åklagarnas sakframställan. Är det egentligen en felaktig beskrivning?

Det synes vara så att istället för att lägga bevisnivån på att det inte kan vara någon annan än jag har man ansett att det räcker med att det *kan* vara jag. Men även där det inte ens *kan* vara jag blir det jag. Om man här till lägger att tingsrätten dömt till ett straff som är detsamma som maximala tidsbestämda straffet för mord visas också något. Den strafflatituden skall tvivelsutan innebära de högsta beviskrav som kan ställas i en rättstat. Varför blir det i tingsrättens dom det motsatta?

Det måste ha varit fullständigt klart för tingsrätten att polis och åklagare inte utfört en enda kritisk granskning av deras påståenden. Trots det ansåg tingsrätten att inte heller domstolen behöver göra det. Slutsats blir då att man helt enkelt anser att ingen skall ifrågasätta eller analyser något. Varför?

Som åtalad kan man inte hålla sig objektiv gällande bevisvärdering och man färgas naturligtvis av att man har kunskap om skuldfrågan. Men det finns ju till och med skrifter där man kan se åklagarnas subjektiva uppfattning av bevisläget. Man säger att man inte har tillräcklig bevisning för fällande dom på ÅP5 men det ser bättre ut på ÅP4. Om ÅP1 säger man att det finns ingen bevisning alls men man skall pröva att åtala. I annan skrift säger man att om inte Mauritz pekar ut mig som hans uppdragsgivare kan man inte ens väcka åtal. Man förklarar för Spanien att man inte skall ingripa mot mig i juni 2010 för man har inte tillräckligt med bevisning. Alla dessa skrifter är författade efter Mauritz gripande och då all telefonavlyssning och mail funnits på bordet. Hur kan det då bli så att en domstol inte bara faller på det som åklagarna tyckte såg lite bättre ut, om det nu skulle vara en juridisk korrekt slutsats, utan på precis *allt* som åtalet avser? Jag frikändes för ÅP2 men jag "dömdes" ju som Mikael Nilsson och som att planerat en narkotikatransport. Från vilket perspektiv man än väljer att se det kan slutsatsen dras att domstolen knappast gjort någon bevisvärdering utan de har beslutat sig för att göra det åklagarna ville. Ifall jag har fog för det jag påstår måste frågan ställas varför det blivit så. Skulle tingsrätten ha missat *oegentligheter/bristande objektivitet* och *utredningsbrister*? De kände till hanteringen om de 350 000 euro, hanteringen av bilköpet i Colombia, lögn om GPS etc. etc.

När processen avslutas med en fällande dom är oskyldighetsprincipens uppgift att se till att det arbete som har föregåtts den fällande domen både *uppfattas* och *är* rättvist utfört.⁴⁹ Menade tingsrätten att så var fallet? Jag påstår att de omöjligen kan uppfattat det så men att de ansett annat vägt tyngre.

Och det är väl kanske just detta med tyngd som haft viss betydelse. Har storleken på beslaget i målet påverkat? Om vikten av ett narkotikabeslag får effekten att grundläggande rättsprinciper åsidosätts kan man nog ifrågasätta lämpligheten att förflytta mål till land där det anses som så exceptionellt så det berättigas. Ifall Mauritz blivit gripen med 2 kg kokain hade målet omspänns av samma strafflatituder vid fällande dom. Det tar inte heller längre tid att utreda ett beslag om 2 kg än 1200 kg. En befogad fråga är om tingsrätten hade avstått från en adekvat bevisvärdering, accepterat utredningsbrister, bristande objektivitet och fleråriga häktningar vid ett beslag om 2 kg?

⁴⁹ Nowak, Karol, *Oskuldspresumtionen*, 2003, s.31.32, 36, 50, 58.

En domstols uppgift går som bekant att likna vid en historikers. Man skall bedöma händelse som redan ägt rum och försöka utreda sannolikheter genom mer eller mindre fragmentiska uppgifter. Avslutningsvis skulle jag därför vilja att hovrätten begrunder följande. Om en historiker om 100 år skulle utreda händelserna i målet och bli presenterad förundersökningen skulle denne först och främst fråga vem som sammanställt den. Han skulle vilja veta hur tillförlitlig denne *person* är innan han ens skulle öppna den, för att därefter kontrollera hur tillförlitligt och robust *materialet* är. Ifall historikern skulle få kunskap om att X, som sammanställt den, haft en enormt stark vilja att något förhåller sig på visst sätt och endast samlat in bekräftande evidens så skulle han förmodligen redan där ansett att den inte tjänar som underlag för en bedömning. Om historikern skulle få veta att X framfört en hypotes utan att vara vittne till annat än sina egna åberopade data skulle dennes påståenden inte ha något värde alls. Om han sedan får kunskap om att X vid presentation av utredningen lämnat osanna uppgifter för att få igenom sin hypotes och framförallt gömt väsentlig data som motsäger hypotesen kan man nog ta för visst att utredningen skulle bedömas som otjänlig. Man kan då ställa sig frågan varför en utredning som helt visst inte skulle klara en historikers kvalitetssäkring skall accepteras av en domstol och tjäna som underlag för att frihetsberöva folk?

Med vänliga hälsningar!

Jonas Falk